

[திரு. க. அன்பழகன்] [1972 டிசம்பர் 11]

சொல்கிறார்கள். இந்த அவையில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் ஒருவேளை பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைச் சொல்லிவிட்டு, மக்கள் இந்த ஆட்சியை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கலாம். இப்படிப் பதில் சொன்ன பிறகும், விவரங்கள் கொடுத்த பின்னும், இந்தப் பதில் தேவைதானா? இன்னும் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நடந்த வாதங்களெல்லாம் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு நான் தயார் அல்ல, பொது மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சந்தேகத்திற்குரிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. மர்மப் பேழையில் மறைமுகமான சில காரியங்கள் புதைந்திருக்கிறது என்றுதான் பொதுமக்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த ஆட்சி மீது பல ஆட்சேபணைகள் இருக்கின்றன, அதற்குரிய பதில்கள் இல்லாததால் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்லாமல் இன்னொரு விவாதத்தையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். லோக் சபாவில் ஒரு விவாதத்தின்போது எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தென்னாந்திரில் என்ற சனாங்கு கேட்கும்போது, 20 லட்சத்திற்கு மேலான நபர்கள் தமிழ் நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் லோக் சபையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெருமளவு இன்று மாணவர்கள் மத்தியிலும், தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும், பொதுமக்கள் மத்தியிலும். இந்த ஆட்சியின் மீது அவநம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இன்னும் நீங்கள் ஆட்சியில் தொடர்ந்து நீடிக்க நியாயமில்லை, நீங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிறீர்கள், மக்களை மறுமுறை சந்திக்க வேண்டும். சந்திக்க வரவேண்டுமென்று கேட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக நான் எதிர்த்து இதோடு அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கடந்த 7-ம் நாள் அன்று தொடங்கிய நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் 24 மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால்

[1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கு விவாதிக்கப்பட்டு, என்னையும் சேர்த்து 25 பேர் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கின்றது.

2-ம் தேதி அன்று இந்தப் பேரவை கூடியபோது, பேரவையிலே எதிர்த்தரப்பிலேயுள்ள ஒரு சில உறுப்பினர்கள், கவர்னர்டெருமான் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய கூட்டத்தை புரோரோக் செய்து மீண்டும் ஒரு தேதியை அறிவித்திருப்பது உயர்நீதி மன்றத்தில் விவாதத்திலிருக்கின்ற நேரத்தில் இந்தப் பேரவை கூடலாமா, இந்தப் பேரவையிலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நிதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு முன்னுள் சபாநாயகர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்கின் அடிப்படையில் அவருக்குச் சாதகமாக முடிந்து விடுமானால் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ரத்து செய்துவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமே, ஏன் வீண் காலதாமதம்? கால விரயம், பண விரயம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு இந்தப் பேரவையை நடத்த வேண்டுமா? என்கின்ற வினாக்களையெல்லாம் எழுப்பினார்கள். இன்றைய தினம் அந்த வினாக்களுக்கெல்லாம் உற்ற விடை கிடைத்து, உயர்நீதிமன்றத் தலே முன்னுள் பேரவைத் தலைவர் நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. (பலத்த கை தட்டல்) இந்த முடிவு இந்தப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் ரத்து செய்யப்பட மாட்டா என்கின்ற உறுதி தருகிறது. நாம் அனைவரும் இதுவரையிலே கலந்து கொண்டு ஆற்றிய உரைகளும், இனி நடத்தவிருக்கின்ற விவாதங்களும் செல்லுபடியாகும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வழக்குத் தொடர்ந்தவர் வழக்குச் செலவையும் தரவேண்டுமென்ற அளவில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது (பலத்த கைதட்டல்). இந்த அவையில் நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தை ஏன் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற வினாவினை ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மதிப்புமிக்க நாடார் அவர்கள் இங்கு மீண்டும் ஒருமுறை எழுப்பினார்கள். கலப்பமாக இதற்கு விடை காணலாம்.

அதைக் கொண்டுவந்த காரணத்தாலேதான் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிக்க முடிந்தது. அதை விட வேறு ஒரு பெரிய காரியத்திற்கு என்று கருதி இத்தீர்மானம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

கொண்டுவரப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், உறுப்பினர்களும், அதைப்போலவே சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், உறுப்பினர்களும், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் அதைப் போலவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அண்ணா தி.மு.க., ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும் இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தின் மூலம் அவர்கள் இந்த அரசின்மீது எவ்வளவு குற்றச் சாட்டுக்களை சுமத்துகிறார்களோ அதற்கான நல்ல வாய்ப்பினை தாராளமாக வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கருத்தின் காரணமாகத்தான் இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டு, இந்த மாமன்றத்தில் நான்கு நாட்களாக காரசாரமான விவாதமாகவும் கருத்துக்கள் நிறைந்த விவாதமாகவும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 24 பேர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அவர்கள் கூறிய பல சொற்கள்—விவாதங்கள் இந்த அரசுக்கு விரோதமானவை, இந்த அமைச்சரவைக்குப் புறம்பானவை என்றாலும், அவை எங்களுடைய உள்ளங்களை ஓரளவு புண்படுத்தக்கூடியதாக அமைந்திருந்தாலும் நாங்கள் அவைகளை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே எப்படி விவாதிக்கவேண்டுமென்ற உணர்வைப் பெற்றவர்கள். இது போன்ற தாக்குதல்களைத் தாங்கும் பண்பாடு உள்ளவர்கள் என்ற காரத்தினால் அவைகளை வாஷெற்கிறோம், அதற்கேற்ற வகையிலே அமைச்சர் பெருமக்களும் அவர்களுடைய விளக்கங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தை ஏதோ உள்நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன், எந்த உள்நோக்கத்தோடும் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திற்கு இந்த அமைச்சரவை பயந்து, நடுங்கி, ஓடி ஒளிந்துவிடும் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவேதான், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது அவர்கள் என்ன கருத்துக்களைக் கூறுவார்களோ அந்தக் கருத்துக்களை கூறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகத்தான்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை எந்த அடிப்படையிலே எந்த அளவுகோலையே கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்ப்பது என்பதை மாத்திரம் நாம் புரிந்துகொள்வதேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச்சொல்லிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் கடந்த ஓராண்டு அல்லது இரண்டாண்டு காலமாக தமிழகத்துப் பெருவெளிகளில், தெருக்களில், பேசப்பட்டதும், ஏடுகளில் எழுதப்பட்டதும் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது விளக்கத்தை இதற்குத் தந்திருக்கிறது. மீண்டும் மீண்டும் அதே குற்றச்சாட்டுக்களைத்தான் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் புதிதாக எதுவும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கொள்கை ரீதியாக எடுத்துக்கொண்டால், எவை எவைகளை இந்த மன்றத்திலே பேசுவது, எவை எவைகளைப் பேசக்கூடாது, என்ற நியதியை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சட்டமன்றத்திலே நடைபெறும் விவாதங்கள் வெளியிலே நடைபெறுகின்ற சொற் பொழிவுகளைப் போன்றவை அல்ல என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு செய்யும் காரியங்களில் எது தவறு, எது முறைகேடாவது என்பதை எடுத்துக் கூற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அவர்கள் அப்படி எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில் “நீங்கள் யார் எடுத்துச் சொல்ல, நாங்கள் யார் அதைக் கேட்க” என்ற அணவக் குரலில் ஒருநாளும் நாங்கள் கேட்டதில்லை; கேட்கப் போவதில்லை. அந்த ஆணவம் எங்களிடம் இல்லை. சொல்வது யாராக இருந்தாலும் அடக்கத்தோடும், அமைதியோடும் கேட்டு, அதற்கு தகுந்த முறையிலே செயல்படும் பண்பாட்டுடன் நான் நாங்கள் இருக்கிறோம். மாற்றாருக்கும் மகிப்புக் கொடுக்கின்ற அரசியல் நாகரிகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்குமே கடைபிடித்துவரும் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த இந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே என்னென்ன செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன செய்யத் தவறி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

விட்டோரம் என்பதை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் நேரத்தில் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லையா? இந்தியாவிலே இருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களோடும் தமிழகத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சிக்கும் இன்றைக்கு கழக அரசு வந்த பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினையும் உரை வேண்டும்.

இந்தியாவில் வெள்ளையர் ஆட்சித் காலத்திலேயே ஒருசில மாநிலங்கள் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. அந்த மாநிலங்களிலே ஒன்று மராட்டிய மாநிலம் என்பதை நாம் எல்லாம் தன்கறிவோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே 20 ஆண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு 1967-ம் ஆண்டிலே எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய போற்றிநூர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். போற்றிநூர் அண்ணாவின் வழியைப் பின்பற்றி இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தமிழகத்தை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், தமிழகத்தின் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை உரை முடியும். இங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, சமூகாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, மீட்டப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏராளமான நன்னமைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். ஒரு அரசு நல்ல அரசா இல்லையா என்பதற்கு எது அளவுகோல்? நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்பார்கள். உள்ளே இருக்கின்ற பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு உங்களுக்கு பெருந்த ஆதரவு இருக்கிறது என்று எண்ணிவிட முடியாது. நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களில்—லெவியே இருக்கிற வர்க்களில் 100-க்கு 90 பேர் அல்லது 10-க்கு 9 பேர் உங்களை நம்பவில்லை; உங்களை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

பாராளுமன்றத்திலேயும் சரி, சட்டமன்றத்திலேயும் சரி, இருக்கின்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையோரைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டுதான் ஆட்சியின் பலத்தை நிர்ணயிப்பது

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வழக்கம். ஆனால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஹாண்டே ஒரு டாக்டர். ஒருவனுக்கு காய்ச்சல் வந்தால் அவனுக்கு எத்தனை டிகிரி காய்ச்சல் அடிக் கிறது என்று பார்க்க வேண்டுமென்றால் தெர்மாமீட்டரை வைத்துப் பார்த்துத்தான் சொல்வார். அதைப்போல இந்த நாட்டிலும் மக்கள் எங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை 1971-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும்பான்மை வாக்கு என்னும் தெர்மாமீட்டரை வைத்துக் கணக்கெடுத்தது, ஆளத் தகுதி உடையவர்கள்தான் என்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உங்கள் தர்மாமீட்டர் பழசு, அது கெட்டுப் போய்விட்டது என்று சொல்லேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்னுடைய தர்மா மீட்டர் பழசா புதுசா என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஐயம் வரும்போது வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும் (பலத்த ஆரவாரம்). ஆகவே, மக்கள் மன்றத்தினுடைய ஆதரவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய ஆசனில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவளித்துத்தான்—நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான்—எங்களுக்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள். 1967-லும் வாக்களித்தார்கள். 1971-லும் வாக்களித்தார்கள். அதன் மூலம் மக்களின் முழு நம்பிக்கை யையும் மகோன்வாதமான முறையில் எங்களுக்குத் தெரிவித்திருக் கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய அந்த ஆதரவினால்தான் நாங்கள் இங்கே விற்பிறுக்கிறோமே அல்லாமல் பதவிக்காகவோ, அதிகாரத்திற்காகவோ. அந்தஸ்திற் காகவோ, கௌரவத்திற்காகவோ நாங்கள் இங்கே இல்லை. எந்த மக்கள் எங்களை நம்பி இங்கே அனுப்பி வைத்தார்களோ, அந்த மக்களுக்காக என்றும் உதவ, உழைக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக எங்கள் கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்துவிட்டு, பதிலுரை பகர்கின்ற நேரத்தில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “என்னுடைய அரசு தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள்—அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்துத் திட்டங்களைத் தீட்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

தமிழ் தழைக்க, தமிழ்க் குலம் செழிக்க என் அரசு பாடுபடும் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர் காட்டிய வழியில் நின்று நாங்கள் பணியாற்றுகிறோமா இல்லையா?

சென்னை இராஜ்யம் என்ற பெயர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் தமிழ்நாடு என்று தனக்கே உரிய பெயரைப் பெற்றது. இந்த மாமன்றமே அன்றைக்கு மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ், இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்தவர்களும் நம் வழியைப் பின்பற்ற அன்றைக்கே சென்னை இராஜ்யம் என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு நாம் பிறந்த மண்ணுக்கு, தமிழ்நாடு என்கிற பழைய பெயர், நம்முடைய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற பெயர், நம் உரிமையைக் காக்கின்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. 1937-ஆம் ஆண்டு முதல் ஏறத்தாழ முப்பது முப்பத்தைந்து ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்று வந்த இந்த எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு முடிவு காணாத என்ற வகையில் அண்ணன் அவர்கள் முதல்மைச்சராக இருந்த காலத்தில்—இன்றுமட்டுமன்றி இனிமேல் தமிழ்நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டுக்கும்தான் இடம், தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிக் கூடங்களில் இந்தி மொழிக்கு இடமில்லை என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றியதும் இதே மன்றத்தில்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் என்பதை மறந்து விட முடியாது.

சுயமரியாதைத் திருமணம் என்கிற சமுதாய சீர்திருத்தத் திருமணங்களை சட்டப்படி செல்லுபடியாகத் தக்கதாக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதாக எதிர்வரிசையில் இருந்து நாங்கள் கூறி வந்திருந்த நேரத்தில் எல்லாம் அப்போதிருந்த ஆட்சியாளர்களால் அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகுதான் அண்ணன் அவர்கள் தலைமையில் சுயமரியாதைத் திருமணம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும் என்கிற புரட்சிகரமான கருத்துக்குச் சட்டவடிவம் கொடுத்ததும்—இந்த திராவிட

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில் தான் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

பஞ்சை நிலங்களுக்கும் மாவாவாரி நிலங்களுக்கும் அடிப்படை நிலத்தீர்வை நீக்கப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்.

நஞ்சை நிலங்களுக்கும் ஐந்து ஏக்கருக்குள் நிலம் இருக்குமானால் அந்த 5 ஏக்கராவுக்கும் அடிப்படை பஞ்சைத் தீர்வை நீக்கப்படும் என்று செய்ததும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்.

நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு ஒரு க்ரவுண்டிங், அதற்குக் குறைவாகவும் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரியில் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டதும் கழக ஆட்சியில்தான். மேலும் கூட இன்னும் சில உலுகைகளை அளித்து ஒரு சட்டத்தையே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாமா என்ற யோசனையும் முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாயிரத்திற்குக் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கிய கடனுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு, வாங்கிய கடனைப் போல இரண்டு பங்கு வட்டி செலுத்தியிருந்தார்கள் என்றாலும், அல்லது அசலும் வட்டியும் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்தக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டும், வட்டியும் 1—3—72-க்குப் பிறகு 9 சதவிகிதம் என்ற அளவிலேயே கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து—நடுத்தர மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு கடன் நிவாரணம் அளித்த அரசும் முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

15—2—1970 முதல் ஏற்கனவே 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்த நில உச்சவரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்பதாகக் குறைத்ததுவும் முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். முன்பு இருந்த விதிவிலக்கு, கரும்புப் பயிருக்கு, மலைப்பகுதி நிலத்திற்கு, மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு, கால்நடை வளர்ப்பு பால் பண்ணைக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்குகள் எல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில் ரத்து செய்யப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். அந்தக் கட்டளைகளுக்கும் புதிய உச்சவரம்பை நிர்ணயித்ததும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். சமீப அறக்கட்டளைகளுக்கு என்று 1—3—72-க்குப் பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

நிலங்களைப் புதியதாக வாங்கக் கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்.

இருள் அடைந்து கிடந்த தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு கிராமங்கள் 1973-ஆம் ஆண்டுக்குள் மின்னொளி பெற்றதாக வேண்டும் என்கிற சபதத்தை எடுத்துக் கொண்டு மின்வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடும், மின்வாரியத் துறை அலுவலர்களின் உறுதுணையோடும், மின்வாரியத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுடைய உறுதுணையோடும் இன்றைக்கு வேகம் வேகமாக எல்லாத் கிராமங்களுக்கும் மின் ஒளி வழங்குகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருவது முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். தமிழகத்தில் உள்ள மொத்த கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் 61,393 ஆகும். அதில் 1933-ம் ஆண்டு முதல் அதாவது மின்சாரம் முதன் முதலாக தமிழகத்தில் நுழைந்த ஆண்டில் இருந்து 1967 வரை மொத்தமுள்ள 61,393 கிராமங்களில், மின் ஒளி வழங்கப்பட்டிருந்த கிராமங்கள் 20,250 தான். 1973-க்குள் தமிழகத்திலுள்ள எல்லாத் கிராமங்களுக்கும் மின் ஒளி வழங்கப்படும் என்கிற மின்னொளி தீவிரத் திட்டத்தை இந்த அவையில் நான் அறிவித்த பிறகு இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மட்டும் மின்னொளி பெற்றுள்ள கிராமங்கள் 38,471 ஆகும். 1933-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டுவரை—34 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருந்த கிராமங்கள் 20,250 தான். அதில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கான முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மின்னொளி வழங்கப்பட்ட கிராமங்கள் மட்டும் 38,474 ஆகும். ஆக தமிழகத்தில் மட்டும் மொத்தம் 58,724 கிராமங்களுக்கு மின்னொளி அளிக்கப்பட்டுள்ளிட்டன. மிச்சமிருப்பது மூவாயிரத்திற்கும் உட்பட்ட கிராமங்களே என்கிற நிலையை அடைந்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, தமிழகத்திலுள்ள அரிஜனக் காலனிகள் 23,096 ஆகும். 1933-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டுவரை மொத்தமுள்ள 23 ஆயிரம் அரிஜனக் காலனிகளில் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருந்த அரிஜனக் காலனிகள் 4,354 தான். அதில் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கழக ஆட்சியில் 18,036 அரிஜனக் காலனிகள் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மிச்சமிருப்பது ஆயிரம்தான்.

1972 டிசம்பர் 11]

DR. H. V. HANDE : These statistics do not cover the frequent and fantastic break-down of electricity all over the State, especially in the City of Madras. There is sudden loss of power, increase and decrease in voltage and it is all so bad and all this happens because of expansion and so in giving statistics, that also should be covered.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : செய்து வருகிற பெரிய காரியத்தில் இடையில் ஏற்படுகிற குறைபாடுகள் குறித்துப் பேசுகின்றார்கள். அவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிற நேரத்தில் அந்தக் குறைபாட்டைக் களைவதற்கு மின்வாரியம் தயாராய் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்று தொடங்கியபோது அது சிலருக்குச் சாதாரணமாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் வேறு எந்த மாநில அரசும் அது பற்றி எண்ணிப் பார்க்காத நேரத்தில் மூன்னேற்றக் கழக அரசு தான்—பிச்சைக்காரர்கள் தானே, அதுவும் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் தானே என்று அலட்சியப்படுத்தாமல்—சமுதாயத்திற்கே அவகேசமாக இருக்கிற அந்தப் பிரச்சினையில் தன்னுடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்தியிருக்கிறது. இன்றைக்கு பருகர், பாணர், உளுந்தூர்பேட்டை, புதுக்கோட்டை ஆகிய நான்கு இடங்களில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த ஆண்டு தஞ்சை, கோவை, சேலம், தர்மபுரி, மதுரை, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டு மொத்தமுள்ள இந்தப் 10 இல்லங்களும் முடிந்தவுடன் 5 ஆயிரம் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் அங்கே மறுவாழ்வு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பது இந்த மூன்னேற்றக் கழக அரசு தான். இந்தத் திட்டத்தினுடைய வெற்றிக்குப் பிறகு மிச்சமுள்ள பிச்சைக்காரர்கள்—தொழுநோய் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிற பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு பெறுகிற திட்டத்தையும் இந்த அரசு திட்ட இருக்கிறது.

கண்ணொளி வழங்குகிற திட்டம் சிலரால் கேலி செய்யப்படலாம். சிலர் விளம்பரத்திற்காக நடத்தப்படுகிறது என்று கருதலாம். உண்மையாகச் சொன்னால் அதற்கு விளம்பரம் நிரம்பத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

தேவை. பட்டிக்காட்டில் இருக்கிற பாமர மக்கள், கண் பழுது பட்ட பாமர மக்கள், பழுது பட்ட கண்ணொளியைப் பெறுவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அதிக அளவில் விளம்பரம் தேவைப்படுகிறது. கிட்டத் தட்ட தமிழகத்தில் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் எடுத்த கணக்கின்படி 10 லட்சம் பேர் கண்ணொளி மங்கியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும் பாலோர் வயது முதிர்ந்தவர்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பேர் களுக்காவது கண்ணொளி வழங்குவது என்கிற தீவிர திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்துணிவோடு ஜூன் 3-ஆம் தேதி முதல் இந்தத் திட்டம் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட்டது. ஜூன் 3-ஆம் தேதி துவங்கிய திட்டம்—இதுவரை கண்ணொளி வழங்குகிற முகாம்களை 26 இடங்களில் நடத்தியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கண்ணொளி வழங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதற்காக எங்கள் ஜில்லாவில் நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. எந்த முறையில் வசூலிக்கப்பட்டது என்பது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். வசூலிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு, எத்தனை பேர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நடுவில் அந்த நிதி சேர்ந்துவிடக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்ல வேளை, கண்ணொளி வழங்குவதிலே ஆட்சேபணையில்லை யென்று சொன்ன தற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிதியைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். இந்த 26 முகாம்களில் புற நோயாளிகளாக (Out patient) சிகிச்சை பெற்றவர்கள். கண்ணுக்குச் சிகிச்சை பெற்றவர்கள், 1,22,555 பேர். கண்ணை அறுவை செய்து கொண்டு சிகிச்சை பெற்று கண்ணாடி வழங்கப் பெற்றவர்கள் 19,697 பேர். என்னுடைய பிறந்த நாளை முன்னிட்டு கண்ணொளி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு. யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு அல்ல, இன்றைக்கு, இதுவரையிலே கிடைத்திருக்கிற நிதியினுடைய மொத்த தொகை ரூ. 50 லட்சம். நிதியாகக் கிடைத்திருக்கிறது இந்த நல்ல காரியத்திற்கு. இதிலே, இந்த 19,697 பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்து கண்ணாடி வழங்கவும், 1,22,555

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேருக்கு கண் சிகிச்சை புற நோயாளிகளாக பாவிக்கப்பட்டு சிகிச்சை செய்யவும் இதுவரையிலே ரூ. 11 லட்சம் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பிறந்தநாள் அடிப்படையிலே சேர்க்கப்பட்ட நிதியென்ற காரணத்தினால் அது என்னுடைய வரவு செலவுக் கணக்கிலே இல்லை யென்பதையும் அது அரசாங்கத் தினுடைய வரவுசெலவுக் கணக்கிலே நடைபெறுகிறது என்பதையும் இந்த அவைக்கும் இந்த அவையின் மூலமாக பொது மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமையாகும்.

சத்துணவுத் திட்டம். நம்முடைய மாநிலத்தில் மத்திய அரசினுடைய உதவியோடு சத்துணவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுகிறது என்பதை மத்திய அரசிலே இருப்பவர்களும் புகழ்ந்து கூறுகிறார்கள். சென்னையிலும் மற்றும் 20 முக்கிய நகரங்களிலும் நம்முடைய நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர், நம்முடைய சமூக நலப்பணியை ஏற்றிருக்கின்ற அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் சத்தியவாணி முத்து ஆகியவர்களுடைய முயற்சியோடு அந்த இலாக்காவிலே இருக்கிற ஊழியர்களுடைய இடையறா உழைப்போடு, 6 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள், சத்துணவுத் திட்டத்தில் பயன்படும் குழந்தைகள், 2,10,000. தாய்மார்கள் 40,000 பேர். முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று மத்திய அரசின் பாராட்டைப் பெற்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

1971-ம் ஆண்டு இளைஞர் அணி என்ற ஒன்று துவங்கப்பட்டது. அதிலே இன்றைக்குப் படித்த வேலையில்லாமலிருக்கிற பட்ட தாரிகள், பொறியாளர்கள், டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் இவர்களெல்லாம் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிற வரையில், இடையிலே வேலைகள் கிடைத்தாலும் அவர்கள் அறிவித்துவிட்டுச் செல்லலாம் என்கின்ற நிபந்தனையோடு, ஆண்கள் 2729 பேரும் பெண்கள் 288 பேரும் அவர்களுடைய மாதாந்திரச் செலவுக்காக ரூ. 175 பெற்றுக் கொண்டு கிராமங்களில் முதியோர் கல்வி, சுற்றுப்புறத் தூய்மை, விஞ்ஞான அறிவு, உலகத்தைப் பற்றிய பொது அறிவு இவைகளை யெல்லாம் கிராம மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிற அள்விலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

இளைஞர் அணியைப் போலவே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சீரணியும் தமிழ் நாட்டிலே எல்லா கிராமங்களிலும் ஏராளமான நற்பணிகளைக் குவித்திருக்கிறது என்பதை நாடு நன்றாக அறியும்.

1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3½ கோடி, 1972-ம் ஆண்டில் அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 8½ கோடி. இந்த அரசு அரிசனங்களுக்கு என்ன செய்தது, அரிசன மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விக்களைக் கேட்கையிலே யிருந்து அரசியல்வாதிகள் எங்களை நோக்கி விடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை, நான் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கின்ற காரணத்தால் அரிசன சமுதாயத்தை மறந்து விட்டேன் என்கின்ற பழினை என்மீது போட வேண்டுமென்று எண்ணி பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குத் தான் நான் பாடு படுகிறேன் என்கிற குற்றத்தைச் சாட்டுவதற்காக அந்தப் பெரியவர்கள் அரசியல் ரீதியில் தாக்க முற்பாடுகிறார்கள். ஆனால் அன்று நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நான் சம்பந்தமாகி விட்ட காரணத்தினால், யாரும் அந்த அஷ்டம்பிக்கை கொண்டிடத் தேவையில்லை யென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘ரூ. 3½ கோடி 1967-ம் ஆண்டு அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை; இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை, ரூ. 8½ கோடி. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக 1967-லே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1 கோடி. 1972-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 4½ கோடி. இதுவரையிலே இல்லாத அளவுக்கு தமிழ்நாட்டினுடைய வசலாற்றிலே இல்லாத அளவுக்கு அந்த இலாக்கா தனியாக அமைக்கப்பட்டு, பிற்பட்டவருக்காக ஒரு தனி அமைச்சருடைய நேரடிப் பார்வையில் அந்த இலாக்கா இயங்கி வருகிறது. அண்மையிலே கூட, நானும் அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் இராஜாராமும் சேலத்திற்குச் சென்று புதியதாக பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைந்து இருக்கிற சமுதாயத்தினுடைய பாராட்டுதலைப் பெற்றோம். பிற்படுத்தப்பட்டோர்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நலனுக்காக அமைக்கப்பட்ட பின்தங்கியோர் நலக் குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஏறத்தாழ 15 அல்லது 16. அர்ச்சகரை வேளாளர், கம்பர், கள்வேலி கவுண்டர், கன்னூர், கண்ணட சைனீகர், குர்சிடிக்கார், ஓவச்சர், பாணர், வெள்ளான் செட்டியார், வேடர், ஆஸ்தாந்திர கோலா, செட்டி, சக்கரவார், பணி செய்வார், சவளக்காரர்— ஆகிய 15 வகுப்பினர் இன்றைக்குப் பின் தங்கியோர் பட்டியலிலே புதிதாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1967-ம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக இருந்த விடுதிகள் 11. இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலே, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக, கட்டப்பட்ட விடுதிகள் 134. 11 இருந்தது, 1967-ல். இன்றைக்கு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக இருக்கிற விடுதிகளின் எண்ணிக்கை, அதையும் சேர்த்து 145.

வேலை வாய்ப்பு, கல்லூரிகளிலே இடம் அளித்தல் போன்றவைகளில் அரிசன மக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 18 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியதும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 31 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியதும் சாதாரணமாகத் தேரியலாம். ஆனால், சமுதாயத்திலே அது எவ்வளவுப் பெரிய புரட்சி என்பதை இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய கடந்தகால வசலாற்றை எண்ணிப் பார்க்கின்றவர்களுக்குத்தான் நன்றாகப் புரியும்.

அதுமட்டுமல்ல, அரிசனங்கள் அறங்காவலர்களாக இல்லாததையும், அவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடலாம், அல்லது போட வேண்டுமென்ற பரிந்துரை இருக்கிறது. போனால் போகட்டும், போடுங்கள் என்கின்ற தயவு தாட்சண்யத்தின் அடிப்படையிலே இருந்தது. அரிசனங்கள் அறங்காவலர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும், அது சட்டமாகவே ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, எந்த ஒரு ஆலயத்திலே இருக்கிற எந்த அறங்காவலர் குழுவிலும் நிச்சயமாக ஒரு அரிசனச் சகோதரன் இடம் பெற்றே ஆக வேண்டுமென்ற சட்டத்தை அமைத்தது திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

அதைப் போலவே மேலும் ஒரு புரட்சித் திட்டமாக, அர்ச்சகர் என்றால் ஒரு வகுப்பிலே பிறந்தவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நிலையை மாற்றி, ஆண்டவனை பூஜிக்க, அர்ச்சனை செய்யக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் அர்ச்சகராக வரலாம் என்று சாதிச் சமீபியனுடைய இடுப்பை ஒடித்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

அரசாங்க அலுவலர்கள், அவர்களுடைய தேவைகள் கோரிக்கைகள் நிரந்தரமானவையானாலும் இந்த அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு இரண்டாவது சம்பளக் குழு ஒன்றினை நிறுவி 21 கோடி ரூபாயை அள்ளி வழங்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. இதிலே மாறுபாடுகள் இருக்கிறது என்று அறிவித்ததும், ஒரு நபர் குழு ஒன்று அமைத்து, அந்தக் குழுவின்னுடைய சிபாரிசுகளை ஏற்று மீண்டும் ரூ. 5 கோடி அளித்தது முன்னேற்றக் கழக அரசு.

இதற்குப் பிறகு அரசு அலுவலர்களார்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக டி.ஏ.யில் ரூ. 10 உயர்வு அளித்ததன் காரணமாக ரூ. 6 கோடி இழப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் பொறுப்பேற்றுக் கொடுத்த அரசு முன்னேற்றக் கழக அரசு.

வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து இருந்துவந்த, என்.ஜி.ஓக்களின் ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறை, அதை யாராலும் அகற்ற முடியாது என்ற அளவுக்கு அதிகாரிகளுடைய குறுக்கீடு இருந்ததை என்.ஜி.ஓக்கள் எப்படியும் தகர்த்தெறிய வேண்டுமென்று அவர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள், ஒரு காலத்திலே அண்ணா அவர்கள் அவர்களுக்களித்த வாக்குறுதி, அதற்கேற்ப கடந்த ஆண்டு ரகசியக் குறிப்பு முறையை, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து வந்த அந்த முறையை, 20 அண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் அதை அகற்றுவதற்குத் துணியாத அந்த முறையை அகற்றி, அரசாங்க அலுவலர்களுடைய அன்பையும், ஆதரவையும் பெற்றது முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், 1966-67-ம் ஆண்டு குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடனாக அளித்த தொகை ரூ. 31.45 கோடி—குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடன். 1971-72-ல்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அளித்த தொகை ரூ. 57.34 கோடி. நீண்ட காலக் கடன் அதாவது 10-லிருந்து 15 ஆண்டுக் கடன், 1966-67-ல் ரூ. 2.93 கோடி. 1971-72-ல் ரூ. 25.42 கோடி நம்முடைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அயராத முயற்சிகளால் விவசாயிகளுக்கு இந்த அளவுக்குக் கடன்களை நாம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுடைய பேரன்பினை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய அரசாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. இடையிலே சில பேர் அதை மாற்றுவதற்கு முனைந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளருக்கு பணியாற்றுவதற்காக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிட ஆதாரம் தேவையில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற கல்வி இலாகா. 1966-67 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுக் கல்விக்காக செலவழிக்கப்பட்டது 44 கோடி ரூபாய். இன்றைக்கு 1972-73 ஆம் ஆண்டில் பொதுக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 89 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய். இதிலே மருத்துவக் கல்லூரி, அரிசனத் துறையினர் மூலம் இயங்குகிற பள்ளிகள் ஆகியவற்றையும் சேர்த்தால் 113 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. மொத்தம் மாநிலத்தின் செலவு 396 கோடி ரூபாயில் கல்விக்காக ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவழிக்கிறோம். 113 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது, இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பின்னால் இதற்கு வர இருக்கிறேன்.

1966-67-ஆம் ஆண்டு அரசுக் கல்லூரிகள், தனியார் கல்லூரிகள் 105 இருந்தன. 1972-73-ஆம் ஆண்டிலே 176 கல்லூரிகளாக அதிகரித்திருக்கின்றன. 1966-67-ஆம் ஆண்டில் இருந்த அரசுக் கல்லூரிகள் 27 ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு 1972-73-ஆம் ஆண்டில் 49 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. கழக ஆட்சியில் ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திலே புதிதாக வந்த கல்லூரிகள் 71 கல்லூரிகள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. துவக்கப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் தொகை 1966-67-ஆம் ஆண்டில் 50 லட்சமாக இருந்தது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 57 லட்சமாக உயர்ந்து, கிட்டத்தட்ட 7 லட்சம் மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்து,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களின் தொகை 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 13 லட்சத்து 4 ஆயிரமாக இருந்தது, 1971—72-ஆம் ஆண்டில் 15 லட்சத்து 38 ஆயிரமாக உயர்ந்து ஏறத்தாழ $3\frac{1}{4}$ லட்சம் அதிகமாக மாணவர்களுடைய தொகை உயர்ந்திருக்கிறது. கல்லூரி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 94 ஆயிரம் ஆகும். 1972—73-ஆம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் மாணவர்கள். செலவு கல்லூரிக்கு மாத்திரம் 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 2 கோடி ரூபாய் ஆக இருந்தது, இப்பொழுது கல்லூரிக்கு மாத்திரம் ஆகிற செலவு 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. மாலை நேரக் கல்லூரிகள் 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 3 இருந்தன. படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 520. 1972—73-ஆம் ஆண்டில் 32 மாலை நேரக் கல்லூரிகள், படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 9 ஆயிரம், 520 விருந்து 9 ஆயிரமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது கல்வித் துறையிலே நாம் கண்டிருக்கிற வளர்ச்சி.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியம். குடிசை மாற்று வாரியப் பணிகளை மற்ற மாநில அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து பார்த்து தங்கள் மாநிலத்திலே இதை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று நான் வருகிற வழியிலே அயோத்தியா சூப்பத்தைப் பார்த்தேன். பீச் ரோடிலே குடிசைகள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டு அந்த மக்கள் எல்லாம் தங்களுக்காக கட்டப்பட்ட கூடகோபுரங்களிலே இருக்கிறார்கள். ஏதோ சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் எல்லாம் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்களே—அவர்கள் மீண்டும் வந்து ராஜ உடை அணிந்து கொண்டு கூடகோபுரங்களிலே உள்ள உப்பரிகையிலே வந்து பார்த்தால் அதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சியை விட அதிக மகிழ்ச்சி குடிசையிலே அன்றைக்கு வாழ்ந்த மக்கள் இன்றைக்கு கூடகோபுரத்திலே இருப்பதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே நமக்கு ஏற்படுகிறது.

நொச்சிக் சூப்பத்தைப் பாருங்கள், அயோத்தியா சூப்பத்தைப் பாருங்கள். கோட்டூர்புரத்திலே வியாசர்பாடியிலே ஏழை மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற எழில் மாளிகைகளைக் காணுங்கள். இதற்காக 7 ஆண்டுக் கால திட்ட மொன்றை உருவாக்கி அதனை நிறைவேற்றித் திரு. இராம அரங்கண்ணல்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் தலைமையில் குடிசை மாற்று வாரியம் உருவாக்கப் பட்டது. 63 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற அளவில் அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் 23,232 குடியிருப்புகள் கட்டப் பட வேண்டுமென்பது திட்டம். அவற்றில் 4,590 கட்டி முடிக்கப் பட்டவை, வேலை நடந்து கொண்டு இருப்பவை, பாதியளவுக்கு நடந்துகொண்டிருப்பவை 7,897, ஆரம்ப வேலை தொடங்கப்பட்டு இருப்பவை 10,745. இந்தத் திட்டத்தை ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் பாராட்டியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்தை எல்லைப்புற காந்தி பாராட்டியிருக்கிறார். பல்வேறு மாநிலங்களின் முதல் வர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற துணைவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் அனைவரும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அந்தத் திறப்பு விழாவிற்கு வர மறுத்துவிட்டதாகச் செய்தி சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மறுத்துவிடவில்லை. பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இருந்த காரணத்தினால் வர இயலவில்லை. நல்லது சொல்லும்பொழுது இதுதான் கண்ணிலே படும். ஏதாவது இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்று நான் தோன்றுகிறது. அந்த ஒட்டுக் குடிசைகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் அத்தனைபேரையும் நான் இந்திரா காந்தியாகப் பார்க்கிறேன். அந்த ஒட்டுக் குடிசைகளில் வாழ்கின்ற தாய்மார்களை எல்லாம் நான் என்னுடைய தாயாகக் காண்கிறேன். அந்தக் குடிசைகளில் வாழ்கின்றவர்களை எல்லாம் என்னுடைய சகோதரர்களாகக் காண்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களின் ஆட்சிலே, சாதாரணமானவர்களின் ஆட்சியிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு இதையாவது செய்ய முடிந்ததே என்ற நிம்மதியைக் காண்கிறேன். ஆனால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியத் திறப்பு விழாவுக்கு யார் வந்தார்கள் யார் வரவில்லை என்பதுதான் குறை, நான் அரங்கண்ணல் அவர்கள் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அடுத்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டு அந்த மக்களைப் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அவரும் அந்த விழாவிலே கலந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

கொள்ளவேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெளியிலே வேகமாகப் பேசக்கூடியவர்கள். அவர் உட்கார்ந்திருக்கின்ற பொழுது ஹாண்டே, எழுந்தால்தான் சண்டை.

அதைப் போலவே கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் இதற்கு முன்பெல்லாம் அதிகாரிகளை மக்கள் வந்து சந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. ஆனால் அதைப் பெருமளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறோம், முழுமையாக இல்லையென்றாலும் பெருமளவுக்குக் குறைத்து இருக்கிறோம்.

1967-ஆம் ஆண்டில் மனுநீதித் திட்டம் என்ற திட்டத்தினை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே தொடங்கி இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் பரவலாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். திங்கள்தோறும் வாரமொரு நாள் குறிப்பிட்டு மாவட்ட அதிகாரிகள் அனைவரும் எல்லாக் கிராமங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஒரு நாளிலே கிட்டத்தட்ட 1,500 கிராமங்களுக்கு அதிகாரிகள் சென்று மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய மனக்களைப் பெற்று உடனடியாகக் கோரிக்கைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள். இந்த மனுநீதித் திட்டம் இந்த ஆட்சியிலே உருவாக்கப் பட்டு செம்மையாக நடைபெற்று வருகிறது.

கிராமப்புறத்திலும், நகரப்புறத்திலும் இருக்கின்ற சாதாரணக் குடிமகனுக்கு உதவிட பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு—இருக்கின்ற நகராட்சிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 99 ஆகும். திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் தலைமையில் இந்த அரசினுடைய ஒத்துழைப்போடு அந்தத் திட்டத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வருகிறோம், தீவிரமாகப் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி வருகிறோம். மொத்தம் உள்ள நகராட்சிகள் 99-லே—ஏற்கனவே வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் 30, 35 நகராட்சிகள்தான் தண்ணீர் வசதியைப் பெற்றிருந்தன—ஆனால் இன்று மொத்த நகராட்சிகள் 99-ல் குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது 80 என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலத்தூர், பல்லாவரம், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி, பண்ணுருட்டி, ஆத்தூர், தருமபுரி, கிருஷ்ணகிரி, அருப்புக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் ஆகிய பத்து இடங்களில் இன்றைக்கு இந்தப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆய்வு வேலை நடந்து வருபவை, அம்பத்தூர், கத்திவாக்கம், மாதவரம் ஆகிய இடங்களாகும்.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவுட் லைன் புரப்போஸலுக்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ள இடங்கள் நெல்லிக்குப்பம், பொன்மலை, சிங்கநல்லூர் ஆகியவை ஆகும். ஆய்வு மதிப்பிட்டுத் தொகையை, நிதிவசதி இல்லாததால் நகராட்சி செலுத்த முன்வராத இடங்கள், சீர்காழி, கோளச்சல் பத்மனாபபுரம் ஆகியவை ஆகும்.

இவைகள் மட்டுமல்லாமல், மொத்தம் இருக்கின்ற பேரூராட்சிகள் 641. இதில் இதுவரையில் குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவை 55. குடிநீர்த் திட்ட வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பவை 27. ஆய்வு அனுமதிக்கப்பட்டவை 145. மிச்சம் 414. இதற்காக ஒரு தீவிரமான திட்டத்தை யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். விரைவில், தமிழகத்தில் 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமம், பட்டிதொட்டி எதுவுமே இல்லை என்கின்ற உன்னதமான நிலையை நாம் நிறைவேற்றியே தீருவோம், அந்தச் சபதத்தை நாம் எற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். விராணம் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முடியக் கூடும் என்ற நல்ல செய்தியை நான் சென்னை நகரத்து மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நூற்பாலைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் 14 நூற்பாலைகள்—சிக் மில்ஸ்—அவைகளை ஏற்று நடத்துவது என்று அரசு தீர்மானித்தது. சிழ்க்கண்ட் மில்களை இதுவரையில் எடுத்திருக்கிறோம். ஓம் பராசக்தி, முருகன், சோமசுந்தரா, கோவை ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங், கிருஷ்ணவேணி, ஸ்ரீரெங்கவிலாஸ் கம்போடியா மில்ஸ். ஒரு மாதத்திற்கு முன் எடுத்தது, பங்கஜா; காளீஸ்வரா, சாரதா, பயோனீர், சுதந்திரா (மதுரை), பாலராம வர்மா ஆகிய மில்களை ஒரு மாதத்திற்குள் எடுத்திருக்கிறோம். எடுக்கப்பட்ட 13 மில்களில் 9 மில்களில் உற்பத்தி துவங்கியிட்டது. 4 மில்களில் விரைவில் வேலை துவங்கும் ஒரு ஆலைமட்டும், காளீஸ்வரா மில், அதன் உரிமையாளர்கள் நீதிமன்றத்தில், தங்களுடைய மில் சிக் மில் அல்ல என்று வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்படி மில்களை நடத்துவதற்கு நிதி உதவியை மாநில அரசு 49 சதவிகிதமும், மத்திய அரசு 51 சதவிகிதமும் தருவதற்கு முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இதற்காக எடுத்துக் கொண்டது, எந்த அளவிற்கு வாதாடியது,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

போராடியது என்பதை அறிவீர்கள். 13 மில்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட நிதி, மத்திய அரசு 164 லட்சத்து 83 ஆயிரம். தமிழ்நாடு அரசு 144 லட்சத்து 60 ஆயிரம். இதுவரை மத்திய உதவி கிடைத்திருப்பது 92 லட்சம் ரூபாய். மாநில அரசு கொடுத்திருப்பது 117 லட்சம் ரூபாய். பயன்பெறும் தொழிலாளர்கள் 13 மில்களிலும் சேர்ந்து 11,900 பேர் என்பதையும் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலே எந்த மாநிலமாவது ஆலைகள் மூடப்பட்டு, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வேலையிழந்து வேதனையிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, பாட்டா எிகளுக்கு நிவாரணத் தொகை அளித்ததாகக் கேட்டிருக்கிறோமா? இங்கேதான், கோவையிலே மில் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து முதலில் 5 லட்சம் ரூபாயும், மறுபடியும் தீபாவளிப் பணமாக 1 லட்சத்து ஆயிரம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் சுமார் 6 லட்சம் ரூபாய் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து நிவாரணம் கொடுத்த ஒரே மாநிலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்துகின்ற நம்முடைய தமிழக மாநிலம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களைப்பற்றி யெல்லாம் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய சக்தி அத்தனையையும் பயன்படுத்தி, நம்மால் முடிந்த வரையில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை மாநில அரசின் அதிகார வரம்பு, நிதிநிலை ஆதாரம் இவைகளுக்கு ஏற்றவாறு நாம் வகுத்திருக்கிறோம். நான் முதலில் கூறியபடி இளைஞர் அணி மூலம் 3,000 பேர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 6,500 பேர்களுக்கு வாய்ப்பு.

கிராம சாலைகள்—மேம்பாடு திட்டத்தின் மூலம் மத்திய அரசின் உதவியோடு 15,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொறியாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தந்து, 600 பட்டதாரிகள், 1,000 டிப்ளமா ஹோல்டர்ஸ், 1,000 கிராடிப்ட்ஸ் மென் இரண்டாண்டு பயிற்சி பெறுவார்கள், அவர்கள் பயிற்சி முடிந்த பிறகு அந்தந்தத் துறைகளிலே சேர்க்கப்படுவார்கள் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம், 3,000 பேர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் இன்றைக்குத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப்புற சிறப்பு வேலைத் திட்டத்தின் மூலம், 15,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு.

குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளைச், சீர்திருத்த, மேம்படுத்த, ஆய்வு செய்வதற்காக 418 பொறியாளர்கள், 607 டிப்ளமோ தாரர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

என்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் 20,000 ஆய்க்குக் குறைவான வேலைகள், காண்டிராக்டிங் எடுத்தால் 5 சதவிகிதம் வரை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கலாம் என்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

முதல் கிரேட் கான்ஸ்டபிள்கள் 1,000 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

105 டாக்டர்களுக்கு புதிய பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 205 நர்ஸ்களுக்குப் புதிய பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இவைகள் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் நம்மால் முடிந்த வரையில் செய்த சாதனைகளாகும்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் தாங்கள் குடியிருக்கும் இடம் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படாமல் இருக்கிறதே என்று கவலைப்பட்ட மக்கள் இலட்சக் கணக்கில் இருந்தார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார், பட்டா வழங்குகிறேன் பட்டா வழங்குகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள், இது என்ன பெரிய விவகாரம், ஏற்கனவே குடியிருந்த இடத்தைத் தானே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். ஆனால் உண்மை என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே குடியிருக்கிற இடம்தான். ஆனால் அந்த இடத்தைப் பிரித்துப் பழுது பார்க்க உரிமை அவர்களுக்கே இல்லை. அந்த இடத்தின் கூரையை அகற்றிவிட்டு ஒட்டுவில்லை வீடாக மாற்றி அமைக்கின்ற உரிமை அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த வீட்டை பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு விற்கவோ, அடைமானம் செய்வதற்கோ உரிமையில்லை. அந்த உரிமை இல்லாமல், எந்த நேரத்திலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

வெளியேறு என்று சொன்னாலும் வெளியேற வேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலையிலிருந்தவர்கள், காலையிலே திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கூறியதைப்போல், வெளியேறு என்றால் வெளியேற வேண்டியவர்கள், விரட்டப்படக்கூடிய அளவில், அடிமைகளைப்போல் இருந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில், இருபதாண்டுக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நிலப் பட்டா எவ்வளவு? 1,11,443 பட்டாக்கள் இருபதாண்டுக் காலத்தில். ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில், எதிர்க் கட்சிகளின் நம்பிக்கையைப்பெற முடியாமல் இருக்கும் முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில், ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 2,72,235 பேர்களுக்கு நிலப்பட்டா, அதைப் போலவே மனைப்பட்டா இருபதாண்டுக் காலத்தில் 63,770 பேர்களுக்கு, இருபதாண்டுக் கால காலங்கிரஸ் ஆட்சியில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்தாண்டுக் கால கழக ஆட்சியில் 3,52,013 பேர்களுக்கு நாம் பட்டாக்களை வழங்கியுள்ளோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்று தனிச் சட்டம் இயற்றினோம். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களிலே ஒருவர். அவர் தஞ்சையிலே நடைபெற்ற குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்கும் விழாவில் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள இன்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இரவு 12 மணிக்கு இந்தப் பட்டாக்களை வாங்கிக் கொண்டு சென்று இன்று இரவு தூங்கும்பொழுது நம்முடைய சொந்த வீட்டிலே தூங்குகிறோம் என்ற உணர்ச்சியோடு தூங்குவார்கள் என்று பெரியவர் கந்தசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், இரத்தப் புரட்சியால் சாதிக்கக்கூடிய காரியத்தைக் கழக அரசு ஒரு துளி மை செலவிலே சாதித்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். 1,54,274 பேர்களுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அதிலேயும் பெரும்பாலும், அரிசன் மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் சொந்தமாக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்திலேகூட, அதற்கு ஒரு தொகை செலுத்த வேண்டும், அதைக் கடனாக அரசு கொடுக்கும், அரசுக்குத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டமன்றத்திலே நாம் ஒரு முடிவை எடுத்தோம். ஆனால் அந்த முடிவு மாற்றப்பட்டு இன்றைக்கு அவர்கள் தொகை எதுவும்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செலுத்த வேண்டியதில்லை, அந்த மனைக்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ அதை மிராசுதாரர்களுக்கு அரசாங்கமே கொடுத்து விடும் என்ற முடிவையும் அரசு எடுத்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள்.

சோஷலிசம், கம்யூனிசம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் எந்த சோஷலிசத் திட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு புறக் கணித்து விட்டது? பேருந்துகள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு அமைத்தாலேயே, இங்கே பஸ்களைத் தேசியமயமாக்க முதல் கட்டமாக 75 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள வழித்தடங்கள், சென்னையிலிருந்து புறப்படும், வந்து சேரும் வழித்தடங்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவிலில் வந்து சேரும், புறப்படும் வழித்தடங்கள் இவைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன.

பிறகு 10 பஸ்களுக்கு மேல் யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று உச்சவரம்பு கொண்டு வரப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, 50 பஸ்களுக்கு மேல் இருந்த கம்பெனிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. மேலும் எல்லா பஸ்களும் படிப்படியாக தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று, ஆக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பை விடுதலை நாள் வெள்ளி விழாச் சிறப்புக் கூட்டத்தில் இந்த அவையிலே அறிவித்தேன். அதற்கான விதமுறைகளை போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சட்ட அமைச்சரோடு வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேருந்து முதலாளிகளுக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தைப்பற்றி இங்கே பேசியவர்கள், குறிப்பாக, ஏ. ஆர். பேருமாள் போன்றவர்கள் சொன்னார்கள்.

யாருடைய கோபத்தைப் பற்றியும் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. இருப்பது இரண்டு நாள்தான் என்றாலும், ஆட்சிச் சக்கரம் இன்னும் ஒருநாள்தான் என்றாலும் சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சமைக்க, ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தே திரும் என்பதை மாத்திரம் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்).

சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை இருபதாண்டுக் காலக் கோரிக்கை. இராமநாதபுரத்தில் எலத்திற்கு விடுகிறார்கள்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

யாரோ சில பெருமக்கள் ஏலம் எடுத்து லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலாளர்களாகிய நாங்களே அதை எடுத்து விற்பனை செய்யும் உரிமையும் எங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பழைய ஆட்சியில் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டுக்கு முன் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு சங்கு எடுக்கும் தொழிலாளர்கள் சங்கை எடுத்து அவர்களே விற்பனை செய்யும் உரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏன் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொன்ன அடிப்படையில் இன்றைக்கு அந்த உரிமை தொழிலாளர்களுக்கே வழங்கப்பட்டு விட்டது. கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் அதன் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1969-ம் ஆண்டு நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது இரண்டு விஷயங்களை வெளியிட்டேன். மாமேறு பவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டால் மீனவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று சொன்னேன். ஓராயிரம், இரண்டாயிரம் எல்லாம் என்ன பெரிய விவகாரமா என்றெல்லாம் பேசினார்கள். 'நடந்திருப்பது என்ன?' ஆயிரம் ரூபாய் உதவிபெற்ற குடும்பங்கள் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 73 குடும்பங்கள். 73 குடும்பங்களில் மரம் ஏறியவர்கள் விபத்தின் காரணமாக இறந்துவிட்ட காரணத்தால் 73 குடும்பங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விபத்தில் கைகால் முறிந்தவர்களுக்கு 500 ரூபாய் உதவித் தொகை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் 81 பேர் அந்த உதவித் தொகையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது மரணம் அடைந்தால் ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்று அறிவித்தேன். இது வரையில் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் 105 குடும்பங்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,08,000 ரூபாய் இந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிவிக்கும்போது சாதாரணமாகத் தெரிந்த விஷயம்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்கு 105 குடும்பங்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கும் அளவுக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது.

விடுதலை வீரர்களுக்குக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தீர்மான வழுவில் மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறி ஒரு ஐந்து பேருக்கு மானியம் வழங்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஆட்சி மாறிவிட்டது. மாறாமல் இருந்திருந்தால் காங்கிரஸ் ஆட்சி தொடர்ந்து அதைச் செய்திருக்கும்; மறுக்கவில்லை, ஆனால் அன்றை ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகும், அன்றைக்குப் பிறகு நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகும் ஐந்து பேராக இருந்த அந்த விடுதலை வீரர்களின் எண்ணிக்கை 50 ரூபாய் மானியம் பெறுகிற வீரர்களின் எண்ணிக்கை இன்றைக்கு 7448 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்போது அந்த 50 ரூபாய் 75 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாமிரப் பத்திரம் பெற விடுதலை வீரர்கள் சிலபேர் டில்லிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களை எல்லாம் வழி அனுப்பி வைத்த ஒரே ஒரு முதலமைச்சர் இந்தியாவிலேயே நான்தான் என்று கருதுகிறேன். நானும், நாவலரும், வேறுசில அமைச்சர்களும் புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் சென்று தாமிரப் பத்திரம் பெற டில்லிக்குச் சென்ற விடுதலை வீரர்களை, தியாகிகளை வழி அனுப்பி வைத்தோம். கதராடைகள் அணிவித்து களிப்புற்றோம்.

டில்லிக்குச் சென்று திரும்பி வந்த பிறகு அவர்கள் சொன்னார்கள்—டில்லியில் கேட்டார்களாம் 'இங்கு எங்கள் மாநிலத்தில் தருவதைப்போல் உங்களுக்கு மானியம் தருகிறார்களா?' என்று மற்ற மாநில தியாகிகளைப் பார்த்து கேட்டார்களாம். அவர்கள் எல்லாம் 'அப்படி என்றால் என்ன? என்று கேட்டார்களாம். இது வேறு மாநிலங்களில் விடுதலை வீரர்களுக்கு காட்டப்படுகின்ற உபசாரமாக இருக்கிறது!

7,400 பேருக்கு நாங்கள் மானியம் அளித்தது மாத்திரமல்ல; கட்டபொம்மன் புரம்பரை, அவருடைய வாரிசு எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிக்கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு மாதாந்திர உதவித் தொகை அளிக்கிறோம். வ.உ.சி. குடும்பத்தில்கூட அவரது மகன் அனந்தவல்லி அம்மையாரைத் தூத்துக்குடியில் பார்த்தேன். இப்போது அவர்களுக்கு மாதாந்திர உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

தில்லையாடி வள்ளியம்மையை மறக்காமல், தில்லையாடியில் பிறந்து வளர்ந்து தென்னாப்பிரிக்காவில் உயிர்நீத்த நாகப்பனை மறக்காமல், நாராயணசாமியை மறக்காமல், வள்ளியம்மை நகரை உருவாக்கி, வள்ளியம்மை மண்டபத்தைக் கட்டி, அரிசன டக்களுக்கு காக நாகப்பன் நகர், நாராயணசாமி நகர் என்று உருவாக்கி தில்லையாடி கிராமத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு தில்லையாடி வள்ளியம்மை நினைவாகச் செலவழித்திருக்கிறது.

விஸ்வநாததாஸ் பற்றி முடிதிருத்துவோர் மாநாட்டில் கேட்டுக் கொண்டார்கள். 'கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா! வெள்ளைக் கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா!' என்று தேசிய மேடைகளில் முழங்கியவர் அவர் நடிக்காக இருந்தாலும் போராட்டங்களில் இருந்து விதிவிலக்கு பெறாமல் (சிரிப்பு) பல போராட்டங்களில் சிறை சென்றவர்! கஷ்ட நஷ்டங்களை ஏற்று சிறைச்சாலையில் வாடிய செம்மல் விஸ்வநாததாஸ் அவர்களின் குடும்பத்தைத் தேடிப் பிடித்து ஓய்வூதியம் அளித்து வருகிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தீக் குளித்து இறந்துபோன 9 வீரர்களின் குடும்பத்திற்கு 100 ரூபாய் மாத உதவித் தொகை கொடுத்து வருகிறோம். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது பல வகையிலும் உயிர்நீத்த, 1965-ம் ஆண்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின்போது உயிர் நீத்த 53 குடும்பங்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் அளித்து வருகிறோம். அப்போது இருந்த அரசு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்யவில்லை. இப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தால் உடனே உதவித் தொகை கேட்கிறார்கள். நீதி விசாரணை கேட்கிறார்கள். ராஜினாமா செய் என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். ஆனால் 1965-ல் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் இறந்த 53 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகையாக அளிக்க இந்த அரசு முடிவு செய்து அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: திருவாங்கூர் தமிழகப் போராட்டத்திலே பலரும் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள். பலர் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

1972 டிசம்பர் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பழைய அரசாங்கம் செய்ய மறந்ததை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாகச் செய்யும். திரு. நாடார் அவர்கள் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டு விவரங்களைத் தருவார்களேயானால் நிச்சயமாகப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும்.

இவை மாத்திரமல்லாமல் தமிழகத்தில் மத்திய மாநில உறவுபற்றி ஆராயக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதனுடைய அறிக்கையையும் பெற்றிருக்கிறோம்.

இரண்டாவது சம்பளக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போலீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு ஏராளமான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாநிலத்திற்கென்று தனியாகத் 'திட்டக் குழு' ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அறிக்கை தரப்பட்டு அவற்றை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய தனியாக ஒரு குழு திரு. சந்தானம் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம்பற்றி ஆராயத் தனியாகக் குழு பணியாற்றி வருகிறது.

பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு அறிக்கை பெறப்பட்டு பரிந்துரைகள் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் முழுதும் கூலி நிர்ணயம் செய்ய விரைவில் குழு அமைய இருக்கிறது.

வெளியில் சிலபேர் பத்திரிகை ஆசிரியர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப்பற்றிக் குறை கூறுவதையே தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஏன்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள்—'அவர்களுக்குக் கோயில் பிடிப்பதில்லை, ஆண்டவனைப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

பிடிப்பதில்லை, நாஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆகவேதான் எதிர்க்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஹாண்டே அவர்களுக்கே இவ்வளவு நாள் எங்களோடு பழகியும், அண்ணா அவர்களோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்த ஹாண்டே அவர்களுக்கே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 'ஒன்றே குலம்', ஒருவனே தேவன்' என்ற கொள்கை இதுநாள் வரை புரியாமல் இருக்கும்போது பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு ஒருவேளை புரியாமல் இருக்கலாம், அல்லது புரிந்தும் மாறாமல் இருக்கலாம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசைப்பற்றி....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கொள்கை என்னார்கள். என்னுடைய கொள்கை அதுதான் பலதடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அல்ல.

Even from my student days, I have been saying it. The late Anna also knew it.

என்னுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் ரொம்பச் சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம் இரண்டு பேரையும் விட வயதில் மூத்தவர் அண்ணா. அவர் சொன்ன கொள்கையை இருவரும் பின்பற்றுவோம்.

1967-ல் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கோவில்களை எல்லாம் இடித்து விடவில்லை. பழுதடைந்த கோவில்களில் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. அப்படி திருப்பணி செய்யப்பட்ட கோவில்கள் 1967-ல் 200. பெரியாருக்கு பிடிக்காது. ஹாண்டேக்கு பிடிக்கும். தமிழ்நாட்டின் பழைய கலை, கலாசாரம், சிற்பங்கள் இவைகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு 1967-ல் திருப்பணி செய்யப்பட்ட கோவில்களின் எண்ணிக்கை 200. 68-ல் 90. 69-ல் 130. 70-ல் 250. 71-ல் 450. 72-ல் 700 திருப்பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

கோவில்களில் திருமண மண்டபங்கள் 1947-ல் இருந்து 1967 வரையில் 34 தான் கட்டப்பட்டன. நண்பர் கண்ணப்பன் அவர்களின் முயற்சியினாலும், இதற்கு முன்னிருந்த அமைச்சர்கள் முயற்சியினாலும் 67-72-ல் இந்த ஐந்தாண்டுகளில் 135 திருமண மண்டபங்கள் கட்ட அனுமதிக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அடுத்த ஆண்டு 78 திருமண மண்டபங்கள்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்டப்படும் என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் இந்த மன்றத் தில் கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரங்கண்ணல் பேசியதாக ஒரு உறுப்பினர் இங்கு குறிப்பிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு வள்ளுவர் கோவிலுக்குப் போய் உட்கார்ந்து அதை சரி செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டதாக. அவர்கள் அதைச் செய்யாவிட்டாலும் இன்று வள்ளுவர் கோவில் திருப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டு அதில் பக்தவத்சலம் அவர்களையும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டி அவர்களும் ஒப்புதல் அளித்தார். அவர்களும், நமது கண்ணப்பன் அவர்களும், திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களும், சூன்ருக்குடி அடிகளாரும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் மற்றும் பலரும் சேர்ந்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு திருவள்ளுவர் கோவிலை நல்ல முறையில் அமைத்துள்ளார்கள். அதை நம்முடைய பழம்தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சான்றாக அமைக்க வேண்டும், பல இலட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்ற அளவில், அந்தப் பணிக் கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

கடற்கரைப் பட்டணமாக ஒரு காலத்தில் டேரோடும் புகழோடும் விளங்கிய பூம்புகார் பட்டணத்தில் கண்ணகியின் மான்பிளை சீரும் சேழிப்பழிக்க இலக்கியச் செறிவை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில் காலத்திற்கும் அக் கடற்கரையில் கண்ணகியின் காவியம் கிதழிசைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தனியாத ஆசையோடு சிலப்பதிகாரக் கலைக்கூடம் அமைந்து வருகிறது. வேலைகள் முடிவுற்று சட்டசபை உறுப் பினர்கள் அனைவரும் அதைப் பார்த்து மகிழலாம், விரைவில் அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

இவ்வளவு சாதனைகளை, உணர்ச்சிபூர்வமான, உள்ளத்தைத் தொடக்கடியதை, ஏழ்மையில் உழன்று கொண்டிருக்கிற மக்களை கைதூக்கி விடக்கூடிய இவ்வளவு சாதனைகளையும் ஆற்றியிருக்கிற இந்த அரசை நடாத்துகிற நாங்கள் ஜனநாயகத்தை உணராதவர்கள், ஜனநாயகத்தை குழி தோண்டிப் புதைப்பவர்கள் என்று— நேற்றுக்கூட முன்னாள் சபாநாயகர் வெகு அழகான வார்த்தைகளை எல்லாம் மிக முக்கியமானதொரு இடத்தில், முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள் பிறந்ததின விழாவில் முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள்கூட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வார்த்தைகளை எல்லாம் அந்த விழாவில் பேசியிருக்கிறார்கள். 'பொய்யன் கருணாநிதியின் செவிட்டு சர்க்கார்' என்று முன்னாள் சாபாநாயகர் பேசியிருக்கிறார். வேறு சிலரும் நம்முடைய ஜனநாயகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று கடைப்பிடித்து வருகிற ஜனநாயகத்தை இழித்தும் பழித்தும் பேசுகிறார்கள்.

இந்த அவைக் கூட்டங்களைக் கூட்டப்படுவதிலிருந்து அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் நடத்துவது வரையில் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்பதை புள்ளிவிவரங்களோடு சமர்ப்பிக்கிறேன். 1952-ல் இருந்து 57 வரையில் ஐந்தாண்டுகளில் ஒன்பது கூட்டங்கள், செஷன்ஸ், நடைபெற்றிருக்கின்றன. நடைபெற்ற நாட்கள் ஐந்தாண்டுகளில் 314. 1957-ல் இருந்து 62 வரையில் 10 செஷன்ஸ். கூடிய நாட்கள் 305. 1962-ல் இருந்து 67 வரையில் 9 செஷன்ஸ், கூடிய நாட்கள் 252. 67-72-ல் இதுவரையில் 15 செஷன்ஸ், கூடிய நாட்கள் 317. ஆகவே ஜனநாயக கடமைகளை நிறைவேற்றிட எவ்வளவு அதிகமான நாட்களைத் தரவேண்டுமோ அதைத் தந்து இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டங்களை நடத்த வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நடத்தியிருக்கிறோம்.

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால்—சிலர் பேசுகிறார்கள், எந்த அமைச்சருடைய பைல்களையும் அவர்கள் பார்க்க முடியாதாம், எல்லாவற்றையும் முதல் அமைச்சர்தான் பார்க்கிறார், அமைச்சர்களுடைய சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப் பட்டுவிட்டன, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வாதிகாரியாக நடந்து கொள்கிறார் என்று பேசுகிறார்கள். சில பைல்கள் முதல் அமைச்சருக்கு வரவேண்டும். சில பைல்களை அந்தந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களே பார்த்து முடிவு செய்யலாம் நான் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் பல பைல்கள் எனக்கு வந்தாக வேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இல்லாமலிருந்தவர்களுக்கு இது தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து பணியாற்றியவர்களுக்குக்கூட இது தெரியாமல் இருப்பதற்காக உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன். யாரையும் குறை கூற இதைச் சொல்லவில்லை.

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மற்றவைகளைவிட குறைந்த அளவில் இல்லை. யாரையும் கலக்காமல்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதற்காக சான்றுகள் ஒன்றிரண்டு
டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 54 முதல் 63 வரையில் ஒன்பதரை
யாண்டுக் காலம் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதல்
அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூட்டிய அமைச்சரவைக்
கூட்டங்கள் 61. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூட்டிய கூட்டங்
கள்—63 முதல் 67 வரையில் மூன்று ஆண்டுகள் ஐந்து மாதங்கள்
முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள்—அவர் கூட்டிய கூட்டங்கள் 15.
அண்ணா அவர்கள் 6—3—67-ல் இருந்து 2—2—69 வரையில் ஒரு
ஆண்டு 11 மாதம். இதில் 11 மாதங்களைக் சமீபத்துவிடலாம், ஒரு
ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் கூட்டிய கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை 8.
நான் 10—2—69 முதல் இதுவரையில் மூன்று ஆண்டுகள் பத்து
மாதம் நடத்திய அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் 47 என்பதை ரூப
கப்படுத்த விரும்புகிறேன். அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் மட்டு
மல்ல. எந்த ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை எழுந்தாலும், சர்ச்சைக்
குரிய பிரச்சனைகள் எழுந்தாலும், அமைச்சர்களைக் கலந்துகொண்டு,
இன்னும் சொல்லப்போனால் சில நேரங்களில் பொதுப்பிரச்சனை
களில் காவிரி நீர் தகராறு போன்ற பிரச்சனைகளில் எதிர்க்கட்சித்
தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு, முடிவு எடுக்கிற ஜனநாயகப்
பண்பினை நாம் காத்து வருகிறோம். ஆகவே சர்வாதிகாரம்
நடைபெற்றுவிடவில்லை.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ்
கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள், ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்
கள், இங்கு போலீஸ் ராஜ்யம் நடைபெறுகிறது, அடக்குமுறை
நடைபெறுகிறது, சுட்டுத் தள்ளுகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்
கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை நாம் ஏதோ மகிழ்ச்சியோடு
வரவேற்கிறோம் என்று பொருள் அல்ல. தவிர்க்க முடியாத சூழ்
நிலையில் சில துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன.
சிலரது உயிர் பறிக்கப்படுகிறது. அதற்காக வருந்துகிறோம், அனு
தாபம் தெரிவிக்கிறோம். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிதி வழங்கு
கிறோம். அதனால் அந்தக் குடும்பங்கள் முழு ஆறுதல் பெற்றுவிட
முடியாது. அது எங்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகிற துப்பாக்கிப் பிரயோ
கத்தை வைத்துக் கொண்டு உடனடியாக இந்த அமைச்சரவை
ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

நான்காண்டு கால அகில இந்தியக் கணக்கைப் பார்க்க வேண்டும். குஜராத் மாநிலத்தில் 69, 70, 71, 72 இந்த நான்காண்டுகளில் நடைபெற்ற கலகம் 183, செத்தவர்கள் 53 பேர்கள். காயம் பட்டவர்கள் 257 பேர்கள். மராட்டியத்தில் நான்காண்டு காலத்தில் நடைபெற்ற கலகம் 394, இறந்தவர்கள் 129, காயம் பட்டவர்கள் 426 துப்பாக்கிச் சூட்டினால். கேரளாவில் கலகம் 21, இறந்தவர்கள் 14, காயம் பட்டவர்கள் 165. மேற்கு வங்கத்தில் கலகம் 1,011, இறந்தவர்கள் 335, காயம்பட்டவர்கள் 511 ஆந்திராவில் கலகம் 310, இறந்தவர்கள் 213, காயம்பட்டவர்கள் 203. இந்தப் புள்ளிவிவரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் 30 பேர்கள்தான் இறந்தார்கள் என்று சொல்வதால் 30 பேர்களைச் சுட்டது சரிதான் என்று வாதிப்பவர்கள் அல்ல நாங்கள். 30 பேர்களில் 17 பேர்கள் விவசாயப் போராட்டத்தில் இறந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் யாருக்கும் கொடுக்காத அளவிற்கு ரூ. 5,000 அந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கினோம். ரூ. 5,000 உயிரின் விலை அல்ல. ஆனால் இழந்துவிட்ட குடும்பங்களுக்கு....

டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் ஸ்டேட்மெண்டில் கலகங்கள் 23 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலவரங்கள் குறைவாக உள்ளன. மற்ற மாநிலங்களைவிட இது நல்ல அமைதியாக இருக்கிற மாநிலம். முதல் பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினைகள் இங்கு இல்லை. அமைதியாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில், பிரச்சினைகளே இல்லாத மாநிலத்தில், க்ளைவ் ஹாஸ்டல் போன்ற இடங்களில் பேரூர்ஸ்காரர்கள் சென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்யக்கூடிய முறை தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை கொடுத்து சிறிய விஷயங்கள் பெரிய கலகமாக, பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படிச் கேட்பதிலே எங்களுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை. அதைக் கேட்டுவிட்டு ராசிமா செய்துங்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் நான் வரவேற்றதல்ல. பாளையன் கோட்டைச் சம்பவத்தை எவ்வளவு வன்மையாகக் கண்டித்து

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறேன். நீங்கள் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல. ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற கலவரங்களின் போது, நாங்கள் டாக்டர் ஹாண்டே உள்பட, எத்தனை தடவை கேட்டிருக்கிறோம், நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று. 1965-ல் மொழிக்கிளர்ச்சி தம்முகம் பூராவிலும் நடந்த நேரத்தில் சிதம்பரம் ஒரு ஊரில் தவிர, வேறு எந்த ஊரிலும் நீதி விசாரணை வைக்கப்படவில்லை. 1958-ல் முதலுருத்தூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தபோது எதிர்தரப்பு வரிசையில் இருந்த அத்தனைபேரும் கேட்டோம், நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று. அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜரும், அமைச்சர் சுப்பிரமணியமும் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதோடு, எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை வைத்தால் போலீசார் கலவரம் நடந்த இடத்திற்குப் போக மாட்டார்கள். ஆகவே, நீதி விசாரணை வைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

பாளையங்கோட்டைச் சம்பவம்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது ஒன்று எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மேலவையில் சங்கரலிங்கம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சங்கரலிங்கம் அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது—1965-ம் ஆண்டில்—துத்தூர் என்ற இடத்தில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் துஷ்மந்து தன்னை இழி மொழி கூறிய மாணவனைத் தன் வசம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அங்கேயிருந்த மூன்று ஆசிரியர்கள் அனுப்ப முடியாது என்று கூறியதால், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்த மூன்று ஆசிரியர்களையும் கைது செய்து, கையில் விலங்கிட்டு இழுத்துச் சென்று, அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்து விட்டார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சங்கரலிங்கம் அவர்களும் அதைப் பார்த்துவிட்டு, பக்தவத்சலத்திடம் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்க மறுத்து இருக்கிறார்கள். அப்போதும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. அதை நாடு தழுவிய இயக்கமாக மாற்றுவது தான் நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து இருக்கிறோம்.

பேராசிரியர் சீனிவாசனை அடித்த இன்ஸ்பெக்டர், போலீஸ் காரர்கள்மீது வழக்குப் பதிவு செய்து இருக்கிறோம். மாணவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

களின் போராட்டத்தினால் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கும், பேராசிரியருக்கும் தகராறு. அந்த இன்ஸ்பெக்டர் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். லார்துநாதன் தண்ணீரில் விழுந்து இறந்த சம்பவம்குறித்து விசாரணை நடத்த, மாவட்ட நீதிபதி தகுதியில் ஒருவர் நீதிவிசாரணைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவ்வளவும் நடைபெற்று இருக்கிறது.

திருச்சியில் நடந்த சம்பவம்குறித்து எனக்கு வந்த தகவல்களைக் கூறினேன். இன்னும் தகவல்களைச் சேகரியுங்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிராகரித்தேனா, புறக்கணித்தேனா, நீங்கள் யார் சொல்ல, நான் யார் கேட்க என்று சொன்னேனா. பல பேர் தகவல்கள் கூறினார்கள். அமைச்சர் மாதவன் மூலமாக பிரிங்க்பாலுடன் தொடர்பு கொண்டு சில விவரங்களைத் தந்தேன். நீதி விசாரணை வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டபிறகும் இன்று ஹர்த்தால் நடத்தப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அமைதியாக நடைபெற்று இருக்கிறது.

நேற்று இங்கே ஒரு அறிக்கை, காங்கிரஸ் மாணவர்களால் அல்ல, சுதந்திரா மாணவர்களால் அல்ல, கம்ப்யூனிஸ்ட் மாணவர்களும், அ.தி.மு.க. மாணவர்களும் சேர்ந்து வேலைநிறுத்தம் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அல்ல. சட்டக்கல்லூரியில் நடைபெற்று இருக்கிறது. சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் 5, 6 பேர் பிற்பகலில் குறளகத்தின் உள்ளே சென்று இருக்கிறார்கள். இங்கே எதற்காக வருகிறீர்கள் என்று கேட்ட போது அங்கேயிருக்கும் கேன்டனரில் நாங்கள் காப்பி சாப்பிடப் போகிறோம் என்று சொல்லி உள்ளே நுழைந்து, அங்கே மாட்டப் பட்டிருக்கும் முதலமைச்சர் படம்--என்னுடைய படத்தை உடைத்து நொறுக்கிப் போட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன். நாம் மாணவர்களுக்காகப் பரிந்து பேச வேண்டியது தான். மாணவர்கள் மென்மையாக நடத்தப்படவேண்டியவர்கள் தான். அதற்காக இதே மாதிரியான காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டே போனால், மாணவர்கள் என்ற ஒரே ஒரு தலைப்பின்கீழ் வருகிற காரணத்தால் எல்லா வன்முறைகளையும் நாம் அனுமதித்துக்கொண்டே போனால், நாடு எங்கே போய் நிற்கும்? அதைத் தயவுசெய்து அனைவரும் சிந்திக்கவேண்டும்.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்னுடைய படம் உடைக்கப்பட்டதற்காக நான் கவலைப் படவில்லை. ஆயிரம் படத்தை உடைக்கட்டும் கவலையில்லை. என்னுடைய படத்தின்மீது சாணத்தை விசுகிறார்கள். அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. என்னுடைய படத்தின்மீது சாணத்தை விசிவிட்டு, கையை அசிங்கப்படுத்திக்கொள்கிறார்களே என்று நான் கவலைப்படுகிறேன். கையையும் கருத்தையும் அசிங்கப் படுத்திக் கொள்கிறார்களே, எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்கிறார்களே என்ற கவலையானே தவிர வேறு அல்ல. சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஹர்த்தாலில் ஈடுபட்டால், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால், அமைதியாக ஊர்வலம் செல்ல வேண்டும். அப்படியில்லாமல், குறளகத்தில் நுழைவானேன், அங்கேயிருக்கும் படத்தை உடைப்பானேன்? யாராவது தடுத்தால் குறளகத்தில் போலீசார் நுழைந்து அடித்தார்கள் என்று செய்தி வரும். நாளைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வரும். புத்திரிகைகளில் செய்தி வேறு பெரியதாகப் போட்டாலும் போடலாம். மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவதால் அவர்களின் எதிர்காலம் பாழடிக்கப்படுகிறதே என்று நான் கவலைப்படுகிறேன்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் மட்டும் நடப்பதாக யாரும் எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது. உலகம் முழுவதும் நடைபெறுகிறது. இங்கேயும் நடைபெறுகிறது. இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்தக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. டெல்லிப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி. துணை வேந்தர் தாக்கப்பட்டார், பல்கலைக்கழக அலுவலகத்தை மாணவர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள், காவலர் தலையிட்டார்கள் ஒரு மாதகாலமாக அந்தப் பல்கலைக்கழகம் மூடிக்கிடக்கும் நிலைமை, பஸ்கள் தீயிடப்பட்டன, ஆகிய சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன.

கௌகத்தி பல்கலைக்கழகம், அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் இருக்கிறது. அந்த மாநிலத்தில் மொழிக்கிளர்ச்சி, பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டன, எங்கும் என்முறைச்செயல்கள், பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் கலவா சூழ்நிலை. இப்படி மாணவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் வராமல் இல்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், மூல்கி விதிகளைக் குறித்து, ஆந்திரா தெலிங்காணா பகுதிகளில் மாணவர்களின் வன்முறைக்கிளர்ச்சி, கல்வி நிலையங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன, அரசு சொத்துக்களுக்கும், பொதுச்சொத்துக்களுக்கும் அதிகமான சேதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் 40 நாட்களாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் கல்வி நிலையங்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. வன்முறைக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. காவலர் கல்வி நிலையங்களைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

பஞ்சாப்-ஹரியானா மாநிலங்களில் சினிமா டிக்கெட்டின் விலை குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் தோடுத்த கிளர்ச்சியின் காரணமாக கல்வித் துறையும் பொது வாழ்க்கையும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூட்டில் பல பேர் சாவு, காயமுற்றோர் பலர், இன்னும் அங்கே அமைதி நிலைமை ஏற்படவில்லை. இங்கே மத்திய போலீஸ் அழைக்கப்பட்டதற்கே குறை கூறிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், அங்கே ராணுவமே வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு வாரத்திற்கும் மேலாகக் கல்வி நிலையங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன.

குஜராத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி. துணை வேந்தரை ராசிணுமா செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியின் சூடு தாங்காமல் துணை வேந்தரே உண்ணாவிரதம் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தடியடி, கண்ணீர்ப் புகை, துப்பாக்கிச் சூடு, சாவு ஆகிய நிலைமைகளால் கல்வி நிலையங்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.

பீகார் மாநிலத்தில் பாட்னா பகுதியில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை ஒட்டி வன்முறைச்சம்பவங்கள், துப்பாக்கிச் சூடு, சாவு, பல்கலைக் கழகங்களில் அடிக்கடி தகராறு, பல நாட்களாக மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்ற நிலைமை.

வங்காளத்தில் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாகவே வன்முறைச்செயல்களின் காரணமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கோளத்தில் தனியார் துறை கல்லூரி நிர்வாகத்தினருக்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாகப் பல எல்லாரிகள் இரண்டு திங்களுக்கு மேல் முடிக்கிடக்கின்றன. அதனை ஒட்டிகளர்ச்சிகள் உருவாகியதை நாம் யாரும் மறந்து விடவில்லை.

இந்த நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தில் பேசியவர்களும், எல்லா கட்சிகளும் ஒரு கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மானவர்கள் பொதுக்கோரிக்கைகளுக்காக, ஒரு மொழியால் தாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம், அல்லது பயிற்சி மொழித் திட்டத்தால் அவர்களுக்குச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுடைய உணவு விநியோக இத்தகைய கஷ்டங்கள், கல்லூரியில் வசதியில்லை போன்ற கோரிக்கைகளை வைத்துப் பேச்சுவார்த்தை மூலமாக, அமைதியான களர்ச்சியின் மூலமாக தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமேயல்லாது எடுத்ததற்கெல்லாம் களர்ச்சி, போராட்டம், யாரோ ஒருவரை ஒரு கட்சியில் இருந்து விலக்கினால் அதற்குப் போராட்டம், அதற்காகக் கல் எறிதல், சர்க்கார் உடைமைகளுக்குச் சேதம் என்ற காரியங்களில் மாணவர்கள் ஈடுபடுவது உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கும், மாணவர்களுடைய எதிர்காலத்திற்கும் உசர்த்து அல்ல. மாணவர்கள், எடுத்ததற்கெல்லாம் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோம், வன்முறைகளில் ஈடுபடுவோம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் வரவேற்க மாட்டார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்களும் அதைத்தான் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அதை வரவேற்கத்தயங்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த அவையின் சார்பாக மாணவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். அவர்களுடைய எதிர் காலத்தை மறந்து விடாமல், ஒளி மயமான எதிர் காலத்தை இந்த இளமைத் துடிப்பின் குறும்புகளால், இப்படிப்பட்ட களர்ச்சியால் அவர்கள் கெடுத்துக் கொள்வது நல்லது அல்ல என்பதை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டன. நம்பிக்கை இல்லை இந்த அரசின்மீது. ராசிஞா மா செய்யவேண்டும் இந்த அரசு என்று பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு வகையில் எங்களுக்கு நிம்மதி. பிரதமரிடத்திலிருந்து நாங்கள் அனுமதி பெறுவதற்கு முன்பே மர்மப் பேழையின் முக்கால் பகுதி திறக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் டெல்லிக்குக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு போனவர்கள் நல்ல சாமர்த்திய சாலிகள். அவர்கள் தாங்கள் வந்து இங்கே ஆழம் பார்ப்பானேன் என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்களையும், ஜேம்ஸ் அவர்களையும் விட்டு ஆழம் பார்த்துவிட்டார்கள் (டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்தார்) நீங்கள் இல்லை. அவ்வளவு சாமித்தியமாக அவர்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

சட்டசபையிலிருந்து பேசமாட்டார்களாம், பொது மக்களிடத்தில் சொல்ல மாட்டார்களாம். சட்டமன்றத்தில் பேசுங்கள், நல்ல பாதுகாப்பு உண்டு, சட்ட மன்றத்தில் எதையும் பேசலாம், அந்தப் பாதுகாப்பு இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பதில் சொல்கிற கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பேச வருவதில்லை. பொது மக்களிடத்திலே பேசுங்கள், பத்திரிகைகளிலே வரட்டும், நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற நீதி விசாரணை, உயர்நீதி மன்றத்தில் நாம் நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னோம்.

பேராசிரியர் அன்பழகன், நேற்றே, அதற்கு முன்தினமோ குறிப்பிட்டார்கள். அவதூறு கூறுகிறவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வது, குற்றம்சாட்டப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் விசாரணைக்கு உட்படுவது என்பது சரியான நியாயமாகாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவதூறு கூறுபவர்களுக்கு என்ன தண்டனை?

ஆகவேதான், நீதிமன்றத்தில் சந்திப்போம். தைரியம் இருந்தால், துணிவு இருந்தால், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மன்றத்தில் கூறுங்கள். கருணாநிதி என்ன குற்றம் செய்தார், நெடுஞ்செழியன் என்ன குற்றம் செய்தார், நடராசன் என்ன குற்றம் செய்தார், சத்தியவாணிமுத்து என்ன குற்றம் செய்தார் என்று தைரியம் இருந்தால், துணிவு இருந்தால், திராணி இருந்தால், தெம்பு இருந்தால், வக்கு, வகை இருந்தால் பொது மக்கள் முன்னால் கூறட்டும், நீதி மன்றத்தில் சந்திப்போம் என்று கூறினோம். அங்கும் கூற முடியாதாம். சட்டமன்றத்தில்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூறுங்கள், பவ்யமாகப் பேசுவோம், இங்கே பாதுகாப்பு உண்டு, நான் பாதுகாப்பு என்று சொல்வது ஏதோ வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பு என்று கருதிக்கொள்ளவேண்டாம். சட்டமன்றத்தில் சில உரிமைகள் இங்கே அளிக்கப்பட முருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பிற்குள், அந்த வளையத்திற்குள் நின்று பேசுகின்ற உரிமை, ஜனநாயகக் கடமை இருக்கிறது, இங்கே பேசுங்கள் என்று கூறினோம். இங்கேயும் பேசமாட்டோம், அங்கேயும் பேச மாட்டோம். மர்மயோகியின் மர்மப் பேழையில் இருக்கிறது, ஆகவே மர்மப் பேழையின் உள்ளே இருப்பதை விசாரணை வைத்துத்தான் ஆராயவேண்டும் என்று சொன்னால், இதைவிட வேடிக்கை, வேதனை என்ன இருக்க முடியும்?

நடப்பது கொள்கைப் போராட்டமா? கம்யூனிஸ்டு கட்சி அல்லது வேறு சில கட்சிகள், தி.மு.க. 50 பன் வீடுகிறவர்களைத் தான். அவைகளைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு தேசியமயமாக்கி இருக்கிறது, அது போதாது, உடனே எல்லா பஸ்களையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். இது கம்யூனிஸ்டு கட்சி, இது தீவிரமாகப் போராடுகிறது என்பது எனக்குப் புரியும். அவ்வளவு பேர்களின் பஸ்களையும் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள், படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது தனியார் உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொடுங்கள் என்று சுதந்திராக கட்சி வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். அதைப்போலவே அதிக வேகமாகச் செல்லாதீர்கள். நிதானமாகச் செல்லுங்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியோ, அல்லது மற்றைய கட்சியோ எடுத்துச் சொன்னால் எனக்குப் புரியும். நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த அளவுக்குப் போதாது, இன்னும் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டும், மடங்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் அபகரித்துக் கொள்ள வேண்டும், கோவில்களின் சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அந்த அளவுக்குச் சமுதாய சீர்திருத்தம், சோஷலிஸம் வர வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி வாதிட்டால், எனக்குப் புரியும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை மாத்திரம் சொந்தமாக்கியிருக்கிறீர்கள், போதாது, அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்குப் பணம் வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டு வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். ஆனால், இவை அனைத்தையும் இன்றைக்கு மறந்துவிட்டார்கள். என்ன காரணம்? கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

இருக்கிற பயம் என்ன? நம்முடைய கொள்கைகள் அனைத்தையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செயல்படுத்துகிறது, ஆகவே, நம்முடைய கட்சி கால் ஊன்ற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது, ஆகவே கொள்கை ரீதியிலே நம்மோடு வாதிடுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான் லஞ்சம், ஊழல் என்ற வார்த்தைகளைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு ஊரிலே பேசுகிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகளை ஆங்காங்கு வாரி வீசுகிறார்கள். தங்களுக்கு வெளியிட தைரியம் இல்லாமல் புத்திரிகைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பிறரிடம் சொல்லி, நீங்கள் போய் கொடுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நீங்கள் விசாரணை நடத்துங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கொள்கைப் போரா? நிலச் சீர்திருத்தம் போதாது என்று கொள்கைப் போரா? தேசிய உடைமைத் தத்துவத்தில் ஓட்டை உடைசல்கள் என்று கொள்கைப் போரா? வீதிவிலக்கு இன்னும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் வேகமாக. செய்யப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்குகள் போதாது என்கின்ற கொள்கைப் போராட்டமா? அல்ல. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1952-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெற்ற திரு. பொது மகாநாட்டில் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் உண்மையான கம்யூனிஸ்டு கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று சொன்னார்கள். அதை இன்றைக்குச் செயல்படுத்தி வருகிறது இந்த அட்சி. இப்படியே நீடித்தால் வலது சாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற பயத்தின் காரணமாக ஊழல், லஞ்சம் என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்தில் தலையீடுகள் என்று பேசுகிறார்கள். நிர்வாகத்தில் தலையீடு என்ற குற்றச்சாட்டு. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தைப் படித்தேன். 'எனது நினைவுகள்' என்ற புத்தகம். அதிலே 106-வது பக்கம், குறித்துக் கொள்ளலாம். நான் புத்தகத்தை எடுத்துவரவில்லை. அதிலே அவர் குறிப்பிடுகிறார். 'காமராஜின் சிபார்சுகள்' என்கின்ற தலைப்பில் சொல்கிறார்கள்.

"காமராஜ் பல முறை பல விஷயங்கள் பற்றி என்னிடம் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அவர் சொல்லும் விஷயம் 'தகாதது அல்ல' என்று இருந்தால் உடனடியாக அதைச் செய்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக நான் செய்யாமல் இருந்திருக்கக்கூடியதைக்கூட காமராஜர் சொல்கிறார் என்பதற்காகச் செய்திருக்கிறேன்."

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் 'எனது நினைவுகள்' என்ற புத்தகத்தில் 'காமராஜின் சிபார்சுகள்' என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதிய வாசகங்கள் இவை. 110-ம் பக்கத்தில் இன்னொன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ஒரு திருட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவரை விட்டு விடுமாறு ஒரு எம்.எல்.ஏ. சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூறியிருக்கிறார். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவ்வாறு செய்ய மறுத்து விடுமாறு ஒரு எம்.எல்.ஏ. சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூறி அவரை மாற்றவேண்டுமென்று அந்த எம்.எல்.ஏ. வற்புறுத்தியிருக்கிறார்” . . .

நான் சொல்வதைக் கேட்காவிட்டால் ஊழல் புகார் கிளப்பப்படும் என்பது அந்த எம்.எல்.ஏ. காலத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்மீது ஊழல் புகார் கூறி அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று அந்த எம்.எல்.ஏ. வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

“அப்போது விவசாய மந்திரியாக இருந்த கக்கன், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுமாறு ஜில்லா சூப்ரண்டிடம் கூறியிருக்கிறார். நான் தஞ்சாவூர் போயிருந்தேன். இதை ஜில்லா சூப்ரண்ட் என்னிடம் சொன்னார். நான் அப்போது உள்துறை மந்திரி. அந்த நேர்மையான சப்-இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றவேண்டாம் என்று நான் சூப்ரெண்டிடம் தெரிவித்தேன்.”

திரு. பக்தவத்சலம் 'எனது நினைவுகள்' என்ற புத்தகத்தில் கக்கனை ஜாடையாகக் குறை கூறிய வாசகம் இது. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் தலையீடுகள் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றன. பக்தவத்சலம் அவர்களும் நிர்வாகத்தில் தலையீடுகள் கூடாது என்பதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : புத்தகத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் உங்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எது உண்மை, எது உண்மை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் பக்தவத்சலம் அவர்களைக் குறை கூறிச் சொல்லவில்லை. பக்தவத்சலம் அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

சூறியதை எடுத்துக் கொண்ட நோக்கமே தவறான காரியங்களில் நிர்வாகத்தில் தலையிடு கூடாது என்பதுதான். அதைத்தான் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் அதை நடுத்தாச் சொன்னேனே அல்லாமல், வேறு இல்லை.

ஊழல், ஊழல் என்று பேசப்படுகிறது. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நேற்றையதினம் அறிவித்துவிட்டார். தெளிவாக, திட்ட வட்டமாக அறிவித்துவிட்டார். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தி.மு.க.வைத் தனியாக நின்று எதிர்க்கும், எதிர்த்து வெற்றி கொள்ளும் என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டார். நான் அன்றைக்குச் சொன்ன அந்த மூன்று அணிகள் தமிழகத்தில் எதிர்காலத்தில் பொதுத் தேர்தலில் ஒன்றை ஒன்று நிச்சயம் சந்திக்கும் என்கின்ற கருத்துக்கு நேற்றையதினம் காமராஜ் அவர்கள் பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டார் என்பதுதான் நான் அதற்குக் கொள்கிற பொருள் ஆகும். காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் உள்ள அணி, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைமையில் உள்ள அணி, தி.மு.க. தலைமையில் உள்ள அதன் தோழமைக் கட்சிகள் அணி, இந்த மூன்று அணிகள்தான். இன்று முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருக்கிற கொள்கை, கோட்பாடுகளைப்பற்றி விமர்சிக்காமல் காமராஜ் போன்ற பெரும் தலைவர்கள் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்களே என்று எண்ணும்போது உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். சில விஷயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். காமராஜ் அவர்கள் கன்னியாகுமரித் தொகுதியில் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போட்டி யிட்டார்கள். ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே சட்டமன்றத்தில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இங்கே நிதி அமைச்சராக இருந்த பொழுது. “நாம் யாரும் நமக்கு ஆள தேர்தல் கணக்கைச் சபையில் சொன்னால், ஒருவர்கூட எம்.எல்.ஏ. ஆக வர முடியாது” என்று திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காமராஜுடைய நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் செலவுக் கணக்கு அவர் கொடுத்த கணக்காக இருக்க முடியுமா? இப்படிக்கேட்கிற காரணத்தால் “உன் சேதி என்ன?” என்று கேட்க முடியும். ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தால் ஊழல் எங்கே இருக்கிறது என்பதை யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, நான் அதை குசுகமாக விட்டுவிடுகிறேன்.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காமராஜ் அவர்கள் “சமவாழ்வு” என்ற புத்தகத்தில் இந்த ஊழல் லஞ்சம் என்பதைப்பற்றி அழகான மணிவாசகங்களைத் தமிழகத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள். “சமவாழ்வு” புத்தகம்—பக்கம் 37. அதில் சொல்லுகிறார் :

“லஞ்சத்தை ஒழித்து விடுவேன் என்று ராஜாஜி கூறுகிறாரே; அவர் என்ன பரகராமர் அவதாரமா?”

என்று காமராஜ் கேட்கிறார். பிறகு அவரே—

“லஞ்சம் இல்லை என்று யார் கூறுகிறார்கள். அந்தக் காலம் முதல் லஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் இப்போது கொஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது. ராஜாஜி ஆண்ட காலத்தில் லஞ்சமே இல்லையா என்ன?”

இது காமராஜுடைய கேள்வி. பிறகு “சமவாழ்வு” புத்தகம்—38-ம் பக்கம் :

“ஆயிரம் பேர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு லஞ்சம் கொடுக்க வருவதால் அவன் அதை ஏலத்துக்கே விட்டு விடுகிறான்”

“ஏலம் எடுத்தவன் போக லஞ்சம் கொடுக்கப் போன மற்ற 999 பேரும் ‘லஞ்சம், லஞ்சம்’ என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். எழைக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. லஞ்சமா? யார் கொடுக்கிறார்கள்? யார் வாங்குகிறார்கள்? என்று விழிக்கிறான். இதற்குக் காங்கிரசா பொறுப்பு?”

இது காமராஜுடைய கேள்வி. அடுத்து—

“காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தவுடன் ஊழல் வந்து புதுந்து விடவில்லை. அது 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது. காரணங்களைக் கண்டறிந்து இத் திங்கைக் களைய வேண்டும்”

5,000 ஆண்டுக் காலமாக லஞ்சம் ஊழல் இருந்து வருகிறது என்ற வரலாற்றை காமராஜ் அவர்கள் உலகிற்கு உணர்த்துகிறார்.

“காங்கிரசில் உள்ள கடைசித் தொண்டனாவது இவ்வளவு பணம் வாங்கினான் என்று நினைக்க முடியுமா? நிரூபிக்க முடியாது என்று தெரியும். ஊழல்பற்றிக் கூச்சல் போடுபவர்கள்தான் ஊழல் நிறைந்தவர்கள்” (பலத்த கைதட்டல்)

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

இதை ஒவ்வொருவரும் கவரொட்டி போட்டு ஒட்டி வைக்க வேண்டும். “ஊழல்பற்றி கூச்சல் போடுகின்றவர்கள்தான் ஊழல் நிறைந்தவர்கள்”. இது காமராஜ் “சமவாழ்வு” புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கின்ற பொன்மொழிகள். அவர் “நிரூபிக்க முடியுமா?” என்று கேட்கிறார். “நிரூபிக்க முடியுமா?” என்று நாங்கள் கேட்டால் அது தவறுகிறது. காமராஜ் கேட்டார் அப்போது லஞ்சம் ஊழல் என்கிறீர்களே, நிரூபிக்க முடியுமா என்று. லஞ்சம் ஊழல் என்று சொல்லியே, இதையே தாரக மந்திரமாக வைத்து இந்த ஆட்சியை ஒழித்துவிட்டனர் என்று 71-லே உங்கணம் கட்டினார்கள். தொடர்ந்து இதையேதான் இன்றைக்கும் சொல்லி வருகிறார்கள். அ.தி.மு.க. அந்தப் பணியை வேகமாகச் செய்கிறது. ஹாண்டே அவர்களையும், பொன்னப்ப நாடார் அவர்களையும் விட்டுவிட்டு, அந்தப் பக்கம் திரும்பினால் கொஞ்சம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என்பதற்காக அந்தப் பக்கம் போகிறேன்.

அ.தி.மு.க., அண்ணா தி.மு.க. என்று அவர்கள் பெயரிட்டு அழைத்தாலும், அ.தி.மு.க.-வில் அண்ணா அங்கே இல்லை, அண்ணாவின் கொள்கைகள், அண்ணாவின் கொள்கையான கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, அண்ணாவின் ஜனநாயக நெறி, இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது. (பலத்த கைதட்டல்). அ.தி.மு.க.-வில் உள்ள அந்த ‘அ’-வை முன்னால் சேர்த்தால் நல்ல போருள் வரும்! ‘நீதி’ ‘அநீதி’ ஆகும். ‘தர்மம்’ ‘அதர்மம்’ ஆகும். ‘நியாயம்’ ‘அநியாயம்’ ஆகும். அ.தி.மு.க. என்பது தி.மு.க. கொள்கைக்கு எதிரானது. (கைதட்டல்). அதை நாம் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். ஆகவே அ.தி.மு.க. என்பது அண்ணாவுக்கு விரோதமாக, தமிழகத்திற்கு விரோதமாக, தி.மு.க. கழகத்தின் கொள்கையான மாநில சுயாட்சித் தத்துவத்திற்கு விரோதமாக இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகின்ற ஒரு புதிய கட்சியாகும். அந்தப் புதிய கட்சி எத்தனை நாளைக்கு இருக்கும், இன்றைக்கு அது இந்திரா காங்கிரசோடு இணையும் என்பதெல்லாம் வேறு விஷயம்.

ஆனால் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, அதுவும் என்னையிலே இருக்கிற முக்கியமானவர்களை மிரட்டி, டெல்லியில் இருக்கிற அதிகாரங்களைக் காட்டி பணிய

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைத்து விடலாமென்று நடைபெறுகின்ற முயற்சிகளை, இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நம்மோடு சேர்ந்து எதிர்ப்பர் என்பதில் எனக்கு கிஞ்சித்தும் ஐயமில்லை.

காலையில் நம்முடைய நண்பர் அரங்கண்ணல் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவர், மிக்க வேதனையோடு தனக்கு விளைவிக்கப் பட்ட ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். டெக்னிகல் எரடுக்காக 4,000, 5,000 அபராதம் போட்டார்கள். அவர் அதற்கு அப்பீல் செய்து வாதாடப் போகிறார். இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீசர் ரெய்டு நடத்துகிறார். மறுநாள் கவர்னர் என்னிடம் கேட்கிறார் 20 லட்சம் ரூபாய் அரங்கண்ணல் விட்டிருந்து எடுத்து விட்டார்களாமே என்று. அரங்கண்ணலைப் பார்த்து பத்தவத்சலம் கேட்கிறார் 12 லட்சம் எடுத்துவிட்டார்களாமே என்று. பத்திரிகையில் செய்தி வருகிறது. அரங்கண்ணல் விட்டில் ரெய்டு. பெரிய சோதனை. இருபது லட்சம் எடுத்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி வருகிறது. இப்படி நான் டெல்லியிலே இருக்கின்றவர்களை இந்த நேரத்தில் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. கீழே இருக்கின்ற குட்டித் தேவதைகளை, அந்தத் தேவதைகளைப் பிடித்து ஆட்டிப்படைக்கின்ற தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சில தேவதைகள் இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு கோவை மாவட்டத்தின் கழகச் செயலாளர் ராஜமாணிக்கம் அவர்களுடைய வீட்டில் வருமான வரி அதிகாரிகள் திடீரெனப் பிரவேசித்தார்கள். அரங்கண்ணல் வீட்டில் இன்கம்டாக்ஸ் அதிகாரிகள் எடுத்த தொகை வெறும் 60 ரூபாய். ராஜமாணிக்கம் வீட்டில் சென்று அவர்கள் சோதனை நடத்தினார்கள். அங்கே ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஐந்து, ஆறு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நகைகள் இருந்தன. அந்த ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் இன்று, நேற்றல்ல, பல அண்டுக் காலமாக கோயம்புத்தூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வளர்த்து வருகின்றவர். இன்னும் சொல்லப்போனால் சிங்கநல்லூரில் 40 ரூபாய் வாடகைக்கு நான் ஒரு வீட்டில் குடியிருந்தபோது, அரிசிக்குக் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில், என்னுடைய வீட்டிற்கு அரிசி கொண்டுவந்து, கொடுத்து, என்னுடைய வீட்டில் உலை பொங்க வைக்கின்ற அளவுக்கு அன்றைய தினம் வசதிபடைத்திருந்தவர். ஒரு கடையில் குமாஸ்தாவாகப் பணியாற்றி சம்பாதித்தார். அவருக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

அவருடைய கழகப் பணியை கௌரவிப்பதற்காக, கோவை மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் நிதி வசூல் செய்து, என்னை அழைத்து 40 ஆயிரம், 45 ஆயிரம்—அண்மையில் எக்கன் அவர்களுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள்—அதைப் போல, அன்றைக்கு ராஜமாணிக்கத்திற்கு 45 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு வீடு வாங்கித் தந்தோம். அந்த வீட்டிற்கு வாங்கிய பத்திரம் அவருடைய வீட்டில் இருந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி 'பஞ்சன் லாமாவோ', 'தலைலாமாவோ' அந்த 'பஞ்சன் லாமா' பத்திரத்தை அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாற்பத்தேழு ஆயிரம் ரூபாய் பத்திரம், ஆயிரம் ரூபாய் பணம் ஆகிய இவையே கைப் பற்றவில்லை. கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

ஆக, இப்படி முன்னேற்றக் கழகத்திலே யார், யார், எங்கங்கே துண்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுையெல்லாம் மிரட்டுவது என்ற அளவுக்கு வருமானவரி இலாக்கா அவர்களுடைய கையிலிருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தினாலும், என்ஃபோர்ஸ் மெண்ட் இலாக்கா தங்கள் கையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும் மிரட்டி, இன்றைக்குச் சில பேரைப் பணிய வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தோடிப் பார்த்து, பணத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டிய இடங்கள் தமிழகத்திலே ஏராளமாக இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? சமரசம் பேசிக் கொள்கிறார்கள். கட்சியிலிருந்து வெளியே வருகிறாயா விட்டு விடுகிறோம். கட்சியை இரண்டாக ஆக்குகிறாயா, விட்டு விடுகிறோம் என்று சமரசப் பேச்சு. ஒரு நண்பருடைய வீட்டிற்குச் சென்று யார் அந்நியச் செலாவனிக் குற்றச்சாட்டைக் கண்டு பிடித்தார்களோ, அதே அதிகாரி அந்த நண்பருக்கு நீங்கள் இந்த அலுவலகத்திற்கு இந்த மாதிரி பதில் எழுதுங்கள் என்று சொல்லிக் கேட்கிறார். இந்த அளவுக்கு நிலைமை அங்கே. நான் இவைகளையெல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பாக, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சியின் சார்பாக, இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது கடமை என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அரசியல் வாழ்வில் இருப்பவனெல்லாம் களங்கம் சுமத்தப் படுகிற காரணத்தால் அந்தக் கட்சியை அழித்துவிட முடியுமா? களங்கம் சுமத்தினால் மக்கள் திரிப்புத் தர வேண்டாமா?

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ராஜமாணிக்கத்தின் வீட்டில் கொண்டு நடத்துவது, மறுநாள் பத்திரிகையில் ராஜமாணிக்கத்தின் வீட்டில் சோதனை, பல லட்சம் ரூபாய் கைப்பற்றப்பட்டது என்ற செய்தியைப் போடுவார்கள். ராஜமாணிக்கத்தைக் களங்கப்படுத்த வேண்டும், கோவை மாவட்டத்தில் கழகத்தின் பலத்தைக் குறைத்து விட வேண்டும் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இன்றைக்கு இங்கிருக்கக்கூடிய வருமான வரி அதிகாரிகள், என்ஃபோர்ஸ்மென்ட் அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் ஈடுபடுவார்களானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய இடத்தில் சந்தித்துத் தீரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இவைகளையெல்லாம் நிதானமாக, நான் உணர்ச்சி வேகத்தில் பேசுகிறேன் என்று கருதாமல், பிரதமரைப் போன்றவர்கள், டெல்லியில் இருக்கும் முக்கியமானவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காரியங்களை யார் நடத்துகிறார்கள், யார் தாண்டுவதென்பதில் இது நடைபெறுகிறது, அவர்கள் இன்றைக்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற சில கட்சிகளை அடகு வைக்க எண்ணி, பிறகு இந்த நாட்டையும் வேறு ஒரு நாட்டிற்கு அடகு வைப்பதற்கு இன்றைக்கு பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, இதில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்தப் நேரத்தில் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முன்னேற்றக் கழகம் மக்களுடைய செல்வாக்கை இழந்து விட்டது. ஆகவே அந்தக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து இறங்க வேண்டும் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் விவாத நேரத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். காரணம், உங்களோடு இருந்த கட்சிகளெல்லாம் பிரிந்து போய் விட்டன. ஆகவே நீங்கள் ராஜினாமா செய்து விடுங்கள். உங்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். சில கட்சிகள் போய் விட்டன. ஆளும் காங்கிரஸ்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டி.சம்பர் 11]

கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி இவர்கள் போய் விட்டார்கள், நான் மறுக்கவில்லை. வீட்டில் குழம்பு வைக்கின்றோம். அந்தக் குழம்பிலிருந்து ஒரு கத்தரிக்காய் அல்லது ஒரு வெண்டைக்காய் துண்டு வெளியே விழுந்து விட்டால், குழம்பை எடுத்து அப்படியே கொட்டிவிட மாட்டோம். அதைப்போலத்தான் 71-ல் குழம்பு வைத்தோம். அந்தக் குழம்பில் முஸ்லிம் லீக் புளியாக இருந்தது. பார்வையாளர் காரமான கட்சி, ஆகவே காரமான மிகையாக இருந்தது. தமிழரசுக் கழகம் சின்னக் கட்சி என்று சொன்னாலும் உப்பாக இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வைத்த குழம்பில் கத்தரிக்காயாக, அல்லது வெண்டைக்காயாக இந்திரா காங்கிரசும், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இருந்தது. பரிமாறுகிற நேரத்தில் இரண்டு துண்டு கீழே விழுந்து விட்டது. அதற்காக புளியும், உப்பும், காரமும் இன்னும் வேறு பண்டங்கள் இருக்கின்ற குழம்பைக் கொட்டிவிட வேண்டுமா? வீட்டிலே குழம்பு வைத்துச் சாப்பிட்டு பழக்கமுள்ள, ஹாண்டே அவர்கள், பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், அவர்கள் வைக்கவில்லை, வீட்டில் வைத்த சாப்பாட்டில் இதை உணராமல் இல்லை. ஆகவே, இரண்டு துண்டு பதார்த்தங்கள் கீழே விழுந்துவிட்டன என்பதற்காக சமைத்தவை எழுந்தையும் கொட்டிவிட என்றால் முடியாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எம்.ஜி.ஆர். இப்போது முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து போய் விட்டார். எம்.ஜி.ஆர். மட்டும் போகவில்லை; அவர் 50 சதவீதம் ஓட்டு வாங்கித் தரவில்லையா என்றும் சொல்லார் அது எவ்வளவு தவருன கருத்து என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

1957-ல் கழகம் போட்டியிட்ட இடங்கள் 117. அப்போது எம்.ஜி.ஆர். இளமை முறுக்குடன் 'மதுரை விரன்' படம் நடந்து, அதனால் மதுரை விரன் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்த சமயம். அந்தக் காலத்தில் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தார். அப்போது கழகத்திற்கு கிடைத்த இடம் 15. டிப்பாசித் இழந்த இடம் 40. 1962 பொதுத்தேர்தலிலும் முன்னேற்றக் கழகம் போட்டியிட்டது. போட்டியிட்ட இடங்கள் 142. கழகம் வெற்றி பெற்ற இடங்கள் 50. அப்போதும் எம்.ஜி.ஆர். புயல் வேகத்தில் பிரச்சாரம் செய்தார். அப்படி இருந்தும் கிடைத்த இடம் 50 தான். அதற்குப் பிறகு 1967 பொதுத் தேர்தலில் கழகம் 173 இடங்களில் போட்டி

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யிட்டது, 138 இடங்களில் வெற்றிபெற்றது. அப்போது எம்.ஜி.ஆர். பிரச்சாரம் செய்ய வரவில்லை. அவர் மருத்துவ மனையில் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய போஸ்டரைப் போட்டுப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். போஸ்டர் போடப்பட்டது உண்மை. ஹாண்டே அவர்களுக்குச் சத்தியத்தின்மீது நம்பிக்கை இருந்தால்—சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் எம்.ஜி.ஆர். போஸ்டரை தலைமைக் கழகச் சார்பில் நாங்கள் போட்டவில்லை அவர்களுடைய தொகுதிக்காக அவர்களே போஸ்டர் போட்டார்கள். அதில் ஒரு தொகுதிக்கு சில போஸ்டர்கள் அனுப்பி, களங்களில் ஒட்டி வைத்திருந்தார்கள். 1957-ல் 15 இடம், 1962-ல் 50 இடம், 1967-ல் 138 இடம் பெற்றோம் என்றால் எங்கள் வெற்றி எங்கள் அண்ணன் அவர்களும் நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், என்.வி.என். அவர்களும் மற்றும் உள்ள அமைச்சர் பெருமக்களும், கழகத் தலைவர்களும், கழகத்தின் சொல்லிசர்களும், செயல்விசர்களும், கழகக் கண்மணிகளும் ஆற்றிய தொண்டிதான் என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக நான் இருக்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் எதற்காக நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் படிப்படியாக, மெல்ல மெல்ல ஆனால் உறுதியாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் என்பதல்லாமல் வேறல்ல. ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதுபோல் கழகத்தின் கட்டுக்கோப்பு அழிந்துவிடவில்லை. அந்தக் கட்டுக் கோப்புக் குலையாமலேயே கழகம் இன்றும் இருக்கிறது. பதினெட்டாயிரம் கிளைக்கழகங்களில் 20 அல்லது 25 கிளைக் கழகங்கள் வேண்டுமானால் பிரிந்து போயிருக்கும். அவைதவிர மற்றக் கிளைக் கழகங்கள் எல்லாம் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டப் பிரிவு, மாவட்டப் பிரிவு, மாநில அமைப்பு, பொதுக்குழு, செயற்குழு எல்லாமே கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. எப்படி காங்கிரஸ் கட்சியில் பெரும்புயல் வீசிய நேரத்திலும் தமிழ்நாட்டில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் சட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் இருந்ததோ, அப்படியே எம்.ஜி.ஆரும்; ஒருசிலரும் போய்விட்டபோதிலும் கழகம் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கிறது.

அண்மையில் என்னை பம்பாய் பத்திரிகைக்காரர் ஒருவர் பேட்டி கண்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11]

எம்.ஜி.ஆரும் இன்னும் சிலரும் பிரிந்து போய்விட்டதால் கழகத்தில் பூசல் ஏற்பட்டு, கழகம் பலவீனம் அடைந்திருக்கிற தாமே என்று கேட்டார். அப்போது நான் அவருக்குக் கோபம் வராத வகையில் நான் ஒன்றைச் சொன்னேன். கடலிலே இருந்து சூரிய வெப்பத்தினால் கடல் நீர் ஆவியாக மாறி செல்வதைப்போல் சிலர் போய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். நான் ஏன் அவ்வாறு சொன்னேன் என்றால், கடலிலே இருந்து ஆவியாக சென்ற நீர், குவிர்ந்து மழையாகப் பெய்து, பூமியிலே விழுந்து திரும்பவும் கடலிலே வந்து சேரும். அதைப்போலவேதான் வெளியே போனவர்கள் இப்போது சட்ட மன்றத்திற்கு வரவிடாமல் செய்கிறார்களே என்று வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதியில் அவர்களும் இங்கே வந்து சேருவார்கள் என்று நம்புகிற காரணத்தால்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

இன்றைக்கு இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதன் நோக்கமே, நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தில் பேசுவதற்கு விரும்பிய அங்கத்தினர்களுக்கு அவர்களின் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கட்டும் என்பதற்காகத்தானே அல்லாமல் வேறல்ல. இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்போலவே முஸ்லிம் லீக் கட்சி, ஃபார்வாடு பிளாக் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி ஆகிய கட்சித் தலைவர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தோழமைக் கட்சியினர் என்ற காரணத்தினால் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றாலும் நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர் தரப்பிலே இருக்கின்ற—ஜனநாயகத்தின் மரபையும், சபையின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற வகையில்—மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அதைப்போலவே சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும், அவருடையக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லிக்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொள்வேன். நாங்கள் இப்போது ராஜநாமா செய்ய வேண்டிய தில்லை. எங்களைக் கொஞ்சம் பணியாற்ற விடுங்கள். ஐந்தாண்டுக் காலம் முடிந்ததும் தேர்தல் வரும். அப்போது நாம் எல்லாம் போட்டியில் கலந்துகொள்ளலாம். மக்கள் யாரை நம்புகிறார்களோ அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது வரையிலும் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். பதவியே பெரிதென்று நாங்கள் இங்கே ஒட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. பள்ளியில் பயின்றபோதோ அல்லது பொது வாழ்விற்கு வரும்போதோ எங்களில் யாரும் இப்படிப் பட்ட பதவி கிடைக்கும் என்று எண்ணி கட்சிக்கு வரவில்லை. நாங்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கும்போது பெரிய செல்வந்தர்களாகவோ, கனத்தனவான்களாகவோ இல்லை. சாதாரண விவசாயக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். கொள்கைப் பிணைப்பால் எங்கெங்கோ இருந்து வந்து ஒன்றாகச் சேர்ந்தோம். ஒரு ஏழை குமாஸ்தாவின் மகன்தான் நாவலர் அவர்கள். ஒரு சாதாரணப் பத்திரிகை விற்பனையாளரின் மகன்தான் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள். காங்கிரஸிலிருந்து அச்சுக்கூடம் வைத்து, அச்சடித்துக்கொண்டிருந்தவர்தான் என்.வி.என். அவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துதான் கழகத்தை உருவாக்கினோம். இன்றைக்கு 18 ஆயிரம் கிளைக்கழகங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் கிளைக்கழகத் தோழர்களின் கணக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர்.

சென்ற வாரம் சேலத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே கழகச் செயலாளர் நண்பர் தாவுது என்பவர் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு, பார்க்கப் போயிருந்தேன். அவருடைய வீட்டைப் பார்த்தால் கூரை சரிந்திருந்தது. பின் நிதி வசூல் செய்து, பிணத்தை எடுத்தோம். இப்படித்தான் கழகத் தோழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றுக் சட்சியினர் எண்ணிப்பார்த்திட வேண்டும். எங்களை ஐந்தாண்டுக் காலம் வாழ விட்டாலும்சரி, அல்லது ஐந்தாண்டுக்காலம் ஆள விட்டாலும்சரி, நாங்கள் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதிலே உள்ள எங்கள் விட்சியத்தோடு பணிபுரிகிறோம்; மேலும் பணிபுரிவோம், என்பதை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்திலே பின் தங்கிய மக்கள், ஏழை எளிய

[1972 டிசம்பர் 11]

மக்கள், அரிசன மக்கள், நடுத்தர மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்கள் வாழ்க்கையை உயரச் செய்வதே எங்கள் லட்சியப் பணி. எவ்வளவு நாள் வாழப்போகிறோமோ? பதவியிலே இருக்கிற காலத்தில், மட்டுமல்ல, ஆட்சியிலிருக்கும் வேலை முடிந்துவிட்டால் என்னைப்போல் சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலே நாள் இராஜாஜி அவர்களைப் போன்றோ அல்லது தந்தை பெரியார் அவர்களைப் போன்றோ நாள் நீண்டநாள் வாழ்வேன் என்று நினைக்கவில்லை. என் உடலிலே அந்த அளவுக்கு வலிவு இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப்போல 53-லே போனாலும் போவேன்; அல்லது கலைவானார் என். எஸ். கே. வைப்போல் 49-லே போனாலும் போவேன். அதைப்பற்றி நாள் எவலைப்படவில்லை. (பல குரல்கள் : அப்படிப் பேசாதீர்கள்). ஆனால் என்னுடைய கடைசி நிமிட மூச்சு இருக்கும் வரையில் தமிழ் சமுதாயத்திற்காக, ஏழை எளிய மக்களுக்காக, பாட்டாளி மக்களுக்காக, 'பாடுபடுவேன், பாடுபடுவேன்' என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் 'கமிஷன் ஆஃப் என்சூயரி' வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். விசாரணை நடத்துவதற்கு அந்த கமிஷனை அமைப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைச் சட்டமன்றத்திலே வைக்கும் உத்தேசம் உண்டு.

(திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமல்ல; ஒரு வழக்கறிஞரும் கூட. மற்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டால் தெரியாமல் கேட்கிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். இதில் பிரைமாரிபேசி கேஸ் இல்லாமல் கமிஷன் ஆஃப் என்சூயரி வைக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தும் அப்படிச் கேட்பது பொருத்த முடையது அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதில் பிரைமாரிபேசி கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சனை. இந்த அமைச்சரவை மீது பரவலாக பலக் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை